

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Запитання Президенту

Допомога серйозна буде, але потурань не дочекаємося...

СТОР. 8—9

Спорт

З нагородами й масою вражень

СТОР. 11

До уваги Генпрокуратури

«Приваблива» пропозиція

СТОР. 14—16

№ 33 (6037) ВІВТОРОК, 24 ЛЮТОГО 2015 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Вибух у Харкові визнано терактом

22 лютого під час Маршу Гідності на Московському проспекті біля станції метро «Маршала Жукова» сталася жахлива трагедія. Як тільки рушила хода людей — вибухнула бомба. У пресслужбі МВС повідомили про загибель двох людей: міліціонера і активіста Євромайдану. Нині у лікарнях міста в тяжкому стані перебуває ще 12 поранених.

СТОР. 4

Розпочався Великий піст

З понеділка у православних та греко-католиків почався Великий піст. Напередодні християни східного обряду востаннє перед постом споживали скоромне та просили один в одного прощення. Великий піст — це найдовший і найсуворіший з-поміж чотирьох багатоденних постів, встановлених церквою. Він продовжується сім тижнів. Усі ці 40 днів триває підготовка до згадки про страждання Христа та Страсний тиждень. Завершується період утримання від їжі та розваг Великоднем. Церковний устав вимагає не вживати під час Великого посту м'ясні страви, рибу, молоко, сир і яйця. Послаблення щодо режиму харчування надаються людям похилого віку, хворим, дітям, а також вагітним жінкам і молодим матерям. На інакший режим харчування можуть розраховувати також ті, хто вибрався подорожувати. Священики наголошують, що формальне дотримання вимог щодо споживання їжі та стримання від розваг не є головним сенсом Великого посту. Це радше період покаяння, примирення, духовного зростання тощо. А ще церква закликає до милосердя. Свято ж Христового воскресіння цього року припадає на 12 квітня.

Бойовики ігнорують формат обміну «всіх на всіх». Але процес іде

Минулої суботи під Луганськом відбувся обмін полоненими: звільнено 139 українських бійців. Серед них військові, захоплені в полон у Дебальцевому, а також кіборги з Донецького аеропорту. Про це повідомив на сторінці Facebook Президент України Петро Порошенко.

Раніше Генштаб ЗСУ заявив, що понад 90 українських військових потрапили в полон під час бою за Дебальцеве, місцезнаходження ще 82 невідомо.

СТОР. 4

Революція Гідності — як боротьба добра зі злом — ще триває

Три дні у центрі Києва знову було велелюдно — тисячі людей прийшли на Майдан із квітами, лампадками, національною символікою, не стримуючи емоцій і сліз, або мовчки підносячи погляд до неба в молитві чи схиляючи голову. 20 лютого на Майдані Незалежності відбулося вшанування пам'яті Небесної Сотні, загиблих під час Революції Гідності, а 22 лютого — багатотисячний Марш Гідності за участі керівництва держави та високих іноземних гостей.

СТОР. 2

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ПОДІЇ

Друга комунальна газета Херсона може припинити вихід

Соломонове рішення стосовно долі власного друкованого органу ухвалили депутати Херсонської міськради. Значна частина місцевих політиків і самих депутатів виступали за відмову від фінансування комунального тижневика «Херсонський вісник», закликаючи скерувати необхідні для цього у 2015 році сімсот тисяч гривень на соціальні програми. Та на сесії більшість схилилася до компромісу: видатки на трибуну муніципальної влади не анулювали, але зменшили рівно вдвічі, плануючи витратити зекономлені гроші на облаштування соціального житла у гуртожитку для сиріт з числа випускників шкіл-інтернатів (щоправда, остаточно цього проекту ще не затвердили). Однаково редакційний колектив розчарований: кажуть, залишку призначених виданню коштів не вистачить навіть на заробітну плату для журналістів і технічних співробітників «Херсонського вісника, **повідомляє наш власкор Сергій ЯНОВСЬКИЙ.**

Критична заборгованість спустошує бюджет і провокує аварії

Буковинці заборгували за спожитий газ понад 70 мільйонів гривень. Серед найбільших боржників — мешканці обласного центру, Кіцманського, Новоселицького та Вижницького районів. Лише впродовж опалювального сезону споживачі блакитного палива збільшили свої борги майже на 30 млн. грн., підрахувала пресслужба ПАТ «Чернівцігаз». Такий розмір заборгованості є критичним для стабільного функціонування газового господарства краю. Зараз безаварійне та безперебійне газопостачання споживачам забезпечується за рахунок резервних фондів, **нагадує наш власкор Сергій СУЛИМА.**

КОРОТКО

■ У Лохвиці на Полтавщині відбулося спецпогашення художнього маркованого конверта з зображенням видатного українського винахідника Федора Піроцького з нагоди 170-річчя від дня його народження, **інформує наш власкор Василь НЕЙЖМАК.**

■ На Черкащині зафіксовано зменшення обсягів промислового виробництва: на 44 відсотки знизився випуск паперової продукції, товарів поліграфії та виробів з деревини порівняно з січнем минулого року і на 12 відсотків впало виробництво харчової продукції та лікеро-горілчаних напоїв, **передає наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

■ Бійців 3-го батальйону 79-ї окремої аеромобільної бригади, більш відомого як «Фенікс», зустріли в Миколаєві. Воїнам належить десятиденна відпустка, потім вони знову повернуться в зону проведення АТО, **повідомляє наш кореспондент Ірина НЕЖИГАЙ.**

Україна збільшила поставки газу з Угорщини на 15% — до 5,9 млн. кубометрів щодоби *(Економічна правда)*

Революція Гідності — як боротьба добра зі злом — ще триває

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

На чолі колони пройшли Президент України Петро Порошенко разом із Головою Верховної Ради Володимиром Гройсманом, Прем'єр-міністром України Арсенієм Яценюком, президенти — Литви Даля Грібаускайте, Польщі — Броніслав Коморовський, Федеративної Республіки Німеччина — Йоахим Гаук, Молдови — Ніколас Тімофті, Грузії — Георгій Маргвелашвілі, Словацької Республіки — Андрей Кіска, Президент Європейської Ради Дональд Туск. Багатотисячна хода пройшла знаменними місцями, де рік тому українці у вогні, диму та крові виборювали свою свободу — вулицями Інститутська, Шовковична, Грушевського, Європейською площею, розгорнувши величезний жовто-блакитний стяг. Майоріли не лише українські прапори, а й стяги Євросоюзу, Грузії, Польщі, Литви. Лунало багатоголосе «Слава Україні» і «Героям слава!». В руках учасників маршу — плакати «Україна — це Європа», «Ми всі європейці», різними мовами вигукували гасла «Я — Україна», «Україна, воля, гідність, перемога!». Керівництво держави та закордонні гості поставили свої лампади під стелою Незалежності, де свічками викладено герб України.

Вшанування відбулося без зайвої помпезності, краще за будь-які слова лунали над Майданом «Реквієм» Моцарта і «Ода радості» Бетховена, а також молитви за мир представників різних релігійних конфесій, у яких згадали не лише загиблих на Майдані, а й «Небесну гвардію» — тих, хто не повернувся із війни, зони АТО, захищаючи рідну країну. Із промовою виступив лише Президент, а «голос Майдану» — Євген Нищук — зачитав вірш «Мамо, не плач, я повернусь весною». Петро Порошенко закликав українців бути єдиними в цей непростий час, аби не допустити розвитку внутрішнього фронту в державі. Син загиблого героя Небесної Сотні запалив лампадку.

Особлива атмосфера панувала на вулиці Інститутській, на відрізку між Майданом і входом до метро, який вже нарекли Алеєю героїв Небесної Сотні. Чи «вулицею розстріляних людей», як хтось написав на табличці. Меморіал загиблих і фотографії героїв, над кожною з якою схилився білий паперовий янгол — у морі квітів та вогниках свічок. А на кожному місці, де загинули люди, — у небо здіймалися світлові доріжки, «промені гідності». «Хоча і хмари, дивишся на той промінь — і ніби в ньому хтось є...» — каже киянка Мирослава, запалюючи лампадку. «Сьогодні на Майдані повернулося таке ж відчуття, як і рік тому — коли ми всі були єдині, — зізнається черкащанин Вадим, — але, на жаль, за рік, що минув, з'явилося дуже багато розчарувань. Де реформи? Де боротьба з корупцією? Де обіцяне швидке припинення війни?». «Вони — такі молоді, а очі, очі! Тепер уже вічно молоді, — не приховує сліз пенсіонерка Тетяна перед меморіалом із фото загиблих біля виходу з метро. — Вони — німий докір усім нам». А шестилітній Денис, обмотаний жовто-блакитним прапором, тримає власноруч намальований плакатик із призабутим, але добре знайомим ще з радянських часів гаслом, яке сьогодні набуває особливої ваги: «Діти за мир». І, шепелявлячи, говорить прості, але такі вагомі слова: «Я хочу, щоб був мир, і добро перемогло зло».

> **ЦИТАТА**
> ***Із листа Івана Михайлова, 8 років, місто Бровари:***
> ***«Любий солдате! В мене немає тата, мій дідусь інвалід і, окрім тебе, нас з мамою нема кому захистити. Дякую тобі за те, що я можу гратися на майданчику, їсти морозиво, дивитись мультики! Ми з мамою ніколи не забудемо того, що ви зараз робите! Коли я виросту, я хочу бути таким же сильним, як ви! Бо я дуже люблю Україну і буду її захищати! І свою маму! І бабусю з дідусем! І тебе! Дякую тобі за те, що ти зараз борешся за моє майбутнє! Обіцяю — я не підведу! Слава Україні!»***

За рік, що минув після Майдану, у багатьох із нас змінилося дуже багато. Такі поняття, як «гідність» і усвідомлення власної гідності, «патріотизм», «незалежність», «державність» перестали бути чимось абстрактним. З'явилося більше рішучості, впевненості, відповідальності. Водночас — і більше нових викликів. Дедалі важче чітко розмежувати, де біле, де чорне, де добре, де погано, де плюс, де мінус, де друг, де ворог. Складніше полюбити Майдан у собі, а не себе на Майдані. Хтось кладе життя заради інших, стає волонтером чи віддає останню копійчину пораненим у госпіталі, а хтось наживається на чужому горі й зміцнює статки. Ще більша відповідальність — на політиках, від рішень яких залежать долі мільйонів та й усієї країни. Революція не завершується швидко і не завжди приносить очікувані результати. Тож Майдан, не як центральна площа у Києві, а як Революція Гідності, як переворот у свідомості, як очищення від бруду і кіптяви, як боротьба добра зі злом ще триває. І на сході України, у кожній сфері життя у державі загалом, і в кожному з нас.

Анна ШЕВЧЕНКО.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Є три складові встановлення миру:

залучення миротворчої місії ЄС, продовження санкційного тиску на Кремль та підвищення обороноздатності України

Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман і Голова Конгресу депутатів Генеральних Кортесів Королівства Іспанія Хесус Посада Морено під час зустрічі у неділю обговорили питання щодо підтримки України у частині припинення російської агресії та здійснення внутрішніх реформ.

Під час зустрічі В. Гройсман зазначив, що Україна разом з партнерами з ЄС та США докладає зусиль до пошуку шляхів припинення агресії з боку Росії. Він підкреслив, що виконання Україною Мінських домовленостей є наочним свідченням її бажання вирішити цей конфлікт мирним шляхом. Водночас, зазначив керівник парламенту, Росія не дотримується Мінських домовленостей і продовжує проявляти агресію по відношенню до України. «Ми є свідками військової, економічної, інформаційної агресії з боку Росії», — зазначив він.

«У цьому контексті я бачу три напрямки, які були би продуктивними на шляху досягнення миру. По-перше, це миротворча місія ЄС, по-друге, продовження санкційного тиску на Росію, і третій момент — підвищення обороноздатності України, зокрема, забезпечення нашої держави оборонним озброєнням», — сказав В. Гройсман.

Керівник парламенту підкреслив, що не менш важливим для України є питання внутрішніх перетворень. Серед першочергових реформ він назвав побудову справедливої судової системи, подолання корупції, децентралізацію влади.

В. Гройсман подякував Іспанії за підтримку України на міжнародній арені, а також за «послідовну підтримку територіальної цілісності нашої держави». Він подякував Х. Посаду Морено за візит саме в той день, коли Україна вшановує пам'ять загиблих на Майдані.

«Для нас це дуже важливий день — день, коли ми вшановуємо пам'ять загиблих Героїв, — людей, які рік тому відстояли нашу свободу, нашу державність, і не піддалися тиску диктатури. Дякую за те, що завітали до нас саме в цей день — для нас це є свідченням солідарності з українським народом», — сказав В. Гройсман.

Своєю чергою, Х. Посада Морено запевнив Голову Верховної Ради України у «політичній підтримці» нашої держави з боку «уряду Іспанії, політичних партій, що присутні в іспанському парламенті, в загалом у суспільстві».

Голова Конгресу депутатів підкреслив, що ратифікація Угоди про Асоціацію між Україною та ЄС іспанським парламентом 19 лютого була підтримана не тільки правлячою партією, а й більшістю партій, представлених в Конгресі.

Х. Посада Морено високо оцінив зусилля України, яка робить все для досягнення миру, зокрема, у частині виконання нею Мінських домовленостей, а також її позицію щодо необхідності розгортання миротворчої місії на Донбасі. «Це свідчить про те, що Україна вживає заходів, щоби врегулювати ситуацію мирним шляхом», — зазначив він.

Під час зустрічі Сторони були одностайні у тому, що російська агресія стосується не тільки України, а й всієї Європи, оскільки підриває основоположні європейські цінності. Учасники зустрічі також підкреслили важливість протистояння інформаційній агресії з боку Росії. Х. Посада Морено висловив думку, що навіть після припинення військових дій інформаційний вид агресії ще довго залишатиметься викликом для України і Європейського Союзу.

Прес-служба Верховної Ради України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Створюють парламентський комітет асоціації з ЄС

Сьогодні Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман із офіційним візитом відбув до Брюсселя. Згідно з програмою, передбачається його зустріч із Президентом Європейського Парламенту Мартіном Шульцем та участь у засіданні Комітету в закордонних справах. У рамках візиту очільник нашого парламенту поспілкується з новообраним президентом Комітету регіонів ЄС, керівництвом Федерального Парламенту Бельгії та членами групи «Друзі європейської України», створеної в Європейському Парламенті.

Цими днями планують провести інавгураційне засідання Парламентського комітету асоціації, створення якого передбачено статтею 467 Угоди про асоціацію між Україною та ЄС. Тож делегацію українських парламентаріїв, яка також перебуває у Брюсселі, очолив новообраний співголова комітету Остап Семерак. Відкриють зібрання Голова Верховної Ради Володимир Гройсман та Президент Європейського Парламенту Мартін Шульц.

Порядком денним передбачено обговорення політичної та безпекової ситуації в окремих регіонах Донецької та Луганської областей і впровадження реформ у нашій країні в контексті імплементації Угоди про асоціацію. За результатами засідання ухвалять заключні заяви та рекомендації, передані до ради асоціації Україна — ЄС, **повідомляє прес-служба Верховної Ради.**

Реформи проводитимуть, відстрілюючись однією рукою від ворога

Президент Петро Порошенко із робочою поїздкою побував на Запоріжжі.

Розпочався візит із відвідування госпіталю, де глава держави поспілкувався з пораненими бійцями, в тому числі й тими, хто зовсім недавно вийшов з-під Дебальцевого. Кільком із них вручено державні нагороди. Потім Президент поклав квіти до пам'ятного знаку Героям Небесної Сотні, який відкрили напередодні біля центрального входу до будівлі обласної влади. «Запоріжжя — частина мого серця», — сказав він спілкуючись із городянами біля стели з червоного граніту.

Уже в сесійній залі Запорізької обласної ради глава держави вручив п'ять ордерів на квартири вдовам загиблих льотчиків. Документи отримали дружини капітанів Ігоря Скачкова та Сергія Тєлєгіна, старших лейтенантів Володимира Буркавцова та Олександра Козолія і прапорщика Віктора Ментуса.

Під час візиту Президент представив активу області нового голову облдержадміністрації Валентина Резніченка. У своєму виступі Петро Порошенко зауважив: «Запорізька область — стратегічна точка опори в боротьбі з агресором та терористами. Тому надзвичайно важливо, щоб її очолював сильний менеджер. Запоріжжя було, є і буде українським. Це форпост української державності та символ незламності козацького духу». Новому голові ОДА «вдасться вибудувати кадрову політику і залучити до роботи авторитетних, досвідчених, патріотичних і порядних людей замість зруйнованої, пронизаної тотальною корупцією старої системи», висловив переконання глава держави. Серед найактуальніших проблем П. Порошенко назвав заповнення всіх вакансій голів райдержадміністрацій вже до кінця поточного місяця. Однак таке «прискорення» процесу не повинно впливати на його якість, наголосив він. До слова, в Запоріжжі без голів залишається більше половини районів — одразу дванадцять...

Зачепивши тему реформ, Президент зазначив, що «їх доводиться проводити, відстрілюючись однією рукою від ворога». Нині триває робота з надання регіонам більших повноважень шляхом проведення децентралізації, зауважив глава держави, поінформувавши, що вже цього тижня має намір затвердити склад конституційної комісії, яка опрацює відповідні зміни до Основного Закону. «Ми вже ухвалили низку рішень з бюджетної децентралізації. Але це лише перші кроки, лише початок», — сказав він.

Спілкуючись із журналістами, глава держави так відгукнувся на обіцянку Віктора Януковича повернутися в Україну: «Ми його з нетерпінням чекаємо. Хай із в'язниці очолить, як обіцяє, "протестний рух"».

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

ДОВІДКОВО

Валентин Резніченко народився 22 квітня 1972 року. Інженер з автоматизації (Українська державна металургійна академія). Із 1996 року — у структурі ТОВ «Український медіахолдинг». Із 2003-го — віце-президент холдингу, із серпня 2014-го — гендиректор ДП «Український центр радіочастот». Серед відзнак — спеціальна премія «Золоте перо» за «внесок в розвиток українського радіомовлення».

Ефективне впровадження змін має забезпечити фахова державна служба

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Нині перед країною стоять величезні виклики. Аналізуючи їх, очевидною стає одна з ключових проблем — катастрофічна якість державного управління. Власне, задекларовані реформи ніколи не буде реалізовано, якщо ключовий інститут державного управління — державна служба не буде здатна ефективно впроваджувати їх у життя. На цьому наголошували учасники круглого столу: «Професіоналізація державної служби та забезпечення прав громадян на якісні державні послуги у рамках обговорення проекту нової редакції закону "Про державну службу".

Захід було організовано **Комітетом Верховної Ради з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування** спільно з Національним агентством з питань державної служби. Участь у ньому взяли народні депутати, представники органів державної влади, громадськості, науковці та експерти.

За словами голови комітету, народного депутата Сергія Власенка **(на знімку ліворуч)**, проблема держслужби є комплексною, а тому немає простого рішення. Тож говорити, що ухвалення одного закону розв'яже всі проблеми, не варто, переконаний він. Депутат закликав присутніх підійти до заходу фахово: аналізувати проект закону з точки зору його практичного застосування. Щоб було досягнуто дві мети — надання якісних послуг і водночас забезпечення належного статусу державного службовця.

Проект закону про державну службу презентував голова Національного агентства з питань державної служби Костянтин Ващенко **(на знімку праворуч)**.

За його словами, законопроект запроваджує низку принципових речей щодо вступу на державну службу. По-перше, відкритий конкурсний добір на всі посади державної служби, який здійснюватиметься на основі особистих досягнень і якостей. По-друге, встановлюються єдині вимоги до професійної компетентності претендентів на посади. Одна з ключових новацій проекту — створення комісії вищого корпусу державної служби. Щоправда, за словами К. Ващенка, ця норма викликає певне заперечення, але водночас підтримується громадськістю та експертами з Програми SIGMA, які в цілому схвально оцінили проект закону. На думку голови Нацагентства, така новація — удар по політичним квотам. «Комісія — це механізм деполітизації державної служби, її професіоналізації. Йдеться про запровадження критеріїв, відповідно до яких, з'являтимуться державні секретарі, керівники центральних органів державної влади. Не секрет, що нині їх призначення відбувається непрозоро. Дуже часто ці керівники не відповідають у своїх професійних і особистісних характеристиках займаній посаді. Від цього якість державної служби надзвичайно страждає», — зауважив він.

Власне, ключовою функцією комісії буде затвердження типових вимог для посад вищого корпусу державної служби, організація конкурсного добору претендентів на посади. «Це певний бар'єр, який не дозволить безпідставно звільняти цих осіб з посади, — додав К. Ващенко. — Адже посадовці за законом призначатимуться на п'ятирічний термін. Якщо протягом цього часу у міністра виникають професійні питання до держсекретаря, то для звільнення його з посади той має аргументувати свою позицію комісії. Але не факт, що ця ініціатива буде підтримана. Тобто, з одного боку, ми захищаємо осіб, які будуть носіями інституційної пам'яті, з другого — створюємо механізм, який забезпечить професіоналізм чиновників».

Законопроектом, крім того, вводиться три категорії посад держслужбовців: категорія «А» — вищі посадовці, «Б» — всі керівники структурних підрозділів; «В» — виконавці.

На посади категорії «А» конкурс проводитиме вищезгадана комісія. На всі решту — організовуватиметься відповідними держсекретарями та керівниками державної служби у тих чи інших центральних і місцевих органах виконавчої влади.

Водночас учасники заходу наголошували, що нині одним із найбільших викликів залишається питання оплати праці. Сьогодні лише 30 відсотків зарплати службовців становить посадовий оклад. 70 відсотків — це різноманітні надбавки та премії. 40 відсотків держслужбовців отримують зарплату на рівні 1218 гривень.

Така ситуація не мотивує, не створює бажання і можливості робити кар'єру на державній службі, переконаний К. Ващенко.

Відтак проектом закону запроваджується модель оплати праці, істотно піднімається розмір посадових окладів. Не менш як 70 відсотків оплати праці становитиме посадовий оклад, решта 30 відсотків — премії. Одна з них — доплата у розмірі до 10 відсотків щомісяця за результатами роботи. Друга — за результатами щорічної оцінки кожного державного службовця. «Водночас якщо службовець отримає дві негативні оцінки — його можуть звільнити. За високу оцінку нараховуватиметься так би мовити «13-та зарплата». Решта надбавок, премій скасовуються», — роз'яснив голова Нацагентства. Так само відповідно до проекту державні службовці мають перейти на загальну систему пенсійного забезпечення.

Варто зазначити, що, готуючи даний захід, його організатори сподівалися, що проект закону вже буде передано до Верховної Ради. Проте він і досі перебуває в секретаріаті Кабінету Міністрів. На думку голови правління Центру політико-правових реформ Ігоря Колiушка, будь-яке затягування з розглядом цього проекту лише погіршує становище.

«Все, що могли зробити Кабінет Міністрів та державні службовці, вже зроблено. Тож треба всім подякувати, передати проект до парламенту і рухатися далі», — наголосив він. Робота має бути пришвидшена ще й тому, що відповідно до Коаліційної угоди та програми діяльності Кабінету Міністрів цей закон має бути ухвалено у першому кварталі поточного року.

Олена ГОРБУНОВА.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Пріоритетом реформи держслужби є:

— розмежування політичних та адміністративних посад;
— запровадження конкурсних процедур добору на державну службу, в тому числі на посади вищого корпусу;
— поєднання системи винагород з оцінкою роботи;
— надання пріоритету кар'єрній службі;
— посилення персональної відповідальності за виконанням посадових обов'язків.

ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 9 Закону України «Про оборону України»

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Статтю 9 Закону України «Про оборону України» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 49, ст. 420; 2003 р., № 27, ст. 209; 2009 р., № 19, ст. 258) після абзацу сімнадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«установлює порядок здійснення заходів щодо поводження з військовополоненими та інтернованими особами в особливий період відповідно до норм міжнародного права».

У зв'язку з цим абзац вісімнадцятий вважати абзацом дев'ятнадцятим.

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ, 3 лютого 2015 року.
№133-VIII.

БРИФІНГИ

Всиновлювати дітей–сиріт із зони АТО стане простіше

Відповідний законопроект група народних депутатів днями зареєструє в парламенті. Про це під час брифінгу повідомила народний депутат від фракції Блоку Петра Порошенка, уповноважений Президента з питань мирного врегулювання ситуації на Донбасі **Ірина Геращенко**.

Також проект закону врегульовуватиме низку питань щодо отримання документів неповнолітніми, вивезеними з підконтрольних бойовикам територій. Вони, за словами парламентаря, сьогодні не мають змоги за наявної процедури відновити документи, тому залишаються без можливості усиновлення вже дев'ять місяців. А ще законопроектом вводиться поняття патронатного виховання.

Крім того, зазначила народний депутат, необхідно привернути увагу міжнародних місій до проблем жінок та маленьких громадян з окупованих територій Донбасу. «Ми маємо докласти максимум зусиль для того, щоб "ЛНР" та "ДНР" було визнано терористичними організаціями в усьому світі. В цьому напрямі влада активізовує свої зусилля. Уже напрацьовано кілька програм, які дадуть змогу об'єднати світ навколо усвідомлення ситуації в нашій країні, зокрема з убивством жінок та неповнолітніх.

Ірина Геращенко розповіла, що сьогодні українська делегація відвідає Брюссель, де відбудеться перше засідання комітету міжпарламентського співробітництва «Україна—ЄС». «Ми апелюватимемо, щоб ініціатива співголови комітету Андрія Плєнковича стосовно проведення спеціальних слухань про гуманітарну ситуацію на окупованих територіях була реалізована якнайшвидше», — наголосила вона.

За її словами, цю тему народні обранці підніматимуть і під час дебатів на Генеральній Асамблеї ООН з питань становища жінок та 59-ї комісії ООН з прав жінок, яка відбудеться у Нью-Йорку в березні.

Уповноважений Президента з прав дитини **Микола Кулеба** заявив: Україна звернеться до ООН стосовно включення її до пріоритетів діяльності організації. Також проситимемо відсторонити Росію, як агресора, від участі в миротворчій місії в Україні та засудити дії РФ, спрямовані на порушення основних принципів Конвенції ООН про права дитини.

Микола Кулеба повідомив, що під час конфлікту на Донбасі вже загинули понад 65 дітей, отримали ушкодження 127 маленьких громадян (за даними ООН — 159). Найчастіше це осколкові та вогнепальні поранення, мінно-вибухові травми.

За його словами, Словенія готова долучитися до розмінування територій та взяти на реабілітацію 80 дітей і навчати їх, як не потрапити на міну.

Сергій МАРИНІН.

У райцентрі Золотоноша, що на Черкащині, організатори благодійного ярмарку виручили за свої товари 21 422 гривні, які передали на потреби бійців АТО, *інформує наш власкор Лідія Титаренко*

У Бердичеві, що на Житомирщині, під час вшанування пам'яті полеглих рік тому на Майдані відкрили стенд, що розповідає про Небесну Сотню, і пам'ятні дошки чотирьом землякам, які цього року загинули в АТО, *передає наш власкор Олексій Кавун*

Вибух у Харкові визнано терактом

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Як написав на своїй сторінці у «Фейсбуці» **радник міністра МВС Антон Геращенко**, в купі снігу біля дороги, якою мали йти патріотично налаштовані харків'яни, заздалегідь було заховано вибуховий пристрій направленої дії, керований дистанційно. «Коли голова колони демонстрантів порівнялася з заметом, стався вибух. За фактом розпочато кримінальне провадження за статтею 258 Кримінального кодексу України (терористичний акт). Матеріали справи направлено до Служби безпеки України», — написав він.

23 лютого у місті — День жалоби

Про це напередодні повідомив харківський міський голова Геннадій Кернес. У місті на будівлях приспущено прапори, скасовано розважальні заходи. Загальноміська хвилина мовчання за загиблими в теракті біля Палацу спорту відбулася о 13.00. У цей час зупинився рух міського транспорту, водії натискали клаксони.

— Немає таких політичних цілей, заради яких можна підкладати й підривати бомби поруч із мирними харків'янами, — йдеться **у зверненні харківського міського голови Геннадія Кернеса**. — Харків завжди був толерантним містом, у нас ніколи не було конфліктів на національному або міжконфесійному грунті. Ми завжди знаходили порозуміння один з одним. І те, що відбулося сьогодні, — я певен, привнесено до Харкова ззовні. А ті, хто за допомогою таких акцій думає розхитати ситуацію в місті, певен, свого не доб'ються. Харків був, є й буде невід'ємною частиною України».

Нині у різних медустановах міста перебувають десять людей, які постраждали від вибуху біля Палацу спорту, — повідомила **заступник міського голови з питань охорони здоров'я та соціального захисту населення Світлана Горбунова-Рубан.** За її словами, вісім поранених доставлено до лікарень автомобілями швидкої допомоги, двоє звернулися самі. Потерпілі перебувають у міських лікарнях №17, 25, в обласній дитячій клінічній лікарні, деяких співробітників міліції доправили до військового шпиталю. Потерпілим з тяжкими пораненнями надають допомогу в міській лікарні швидкої і невідкладної допомоги.

С. Горбунова-Рубан підтвердила, що потерпілі дістали поранення осколкового характеру. У них травмовані руки, ноги, черевна порожнина, є черепно-мозкові травми. Наразі їм роблять операції, витягають осколки. Все необхідне для надання допомоги пораненим у медиків є, всіма необхідними ліками вони забезпечені.

У зв'язку з вибухом, що стався в неділю в Харкові, у місті розпочато антитерористичну операцію. **Про це напередодні повідомив секретар РНБО України Олександр Турчинов.** У місті запроваджено найвищий рівень терористичної загрози.

Для координації розслідування обставин терористичного акту генпрокурор направив у Харків свого заступника Володимира Гузиря. Прокуратура Харківської області почала кримінальне провадження за ст. 258 КК України — терористичний акт. Співробітниками СБУ затримані особи, які можуть бути причетні до підготовки і скоєння злочинів терористичного спрямування в Харкові. Про це на своїй сторінці у Фейсбуці **повідомив радник голови Служби безпеки Маркіян Лубківський.**

Так, під час спроби вчинити задумане затримано чотирьох людей, які готували обстріл з реактивного піхотного вогнемета «Шмель» клубу, де часто збираються воїни АТО та волонтери, а також одного з торговельних центрів міста. Планувалися й інші диверсійні та терористичні заходи.

— Вогнемет «Шмель» російського виробництва вилучено. За свідченнями затриманих, його отримав ватажок групи в Бєлгороді (Російська Федерація). Силовиками в тісній взаємодії проводяться екстрені й широкомасштабні контртерористичні заходи, — повідомив М. Лубківський. Він також виклав на своїй сторінці фото знешкодження бойовиків, які планували вищевказані теракти в Харкові. На що «Харківські партизани» у мережах Інтернет відповіли категорично: вони жодним чином не причетні до цього терористичного акту.

Олександр ПЕКНИЙ.
Микола КОСИЙ.

Харків. На місці трагедії.

Фото Володимира АНДРЄЄВА/УНІАН.

КОЛИ ВЕРСТАВСЯ НОМЕР

Правоохоронці розглядають дві версії теракту в Харкові. Про це повідомив заступник Генерального прокурора України Володимир Гузир. За словами В. Гузиря, перша версія — проведення теракту для дестабілізації ситуації в регіоні організацією, яка називає себе «Харківськими партизанами». Друга версія — це проведення теракту з метою дестабілізації ситуації в регіоні, але іншою організацією.

Як розповів прокурор області Юрій Данильченко, за даними експерта, вибухнула протипіхотна міна з радіокерованим пристроєм. Тротиловий еквівалент вибуху — 2 кг. Також правоохоронці зазначили, що частина осколків міни припала на автомобіль «Газель», що проїжджав поряд, і це скоротило кількість постраждалих. Сама машина була буквально посічена осколками.

І ще. 15-річний підліток, який постраждав під час вибуху біля Палацу спорту 22 лютого, помер у лікарні швидкої і невідкладної допомоги. Це вже третя жертва теракту.

На Рівненському полігоні «гаряча пора» для мобілізованих

На Рівненському загальновійськовому полігоні тривають заняття з бойової підготовки для військовослужбовців, призваних по мобілізації. Зважаючи на обмежені строки підготовки та необхідність якісної підготовки особового складу до виконання завдань антитерористичної операції, для військовослужбовців заняття з вогневої, тактичної, спеціальної, технічної, медичної підготовки та військової топографії проводяться щоденно.

Як зазначив старший офіцер управління бойової підготовки оперативного командування «Північ» підполковник Петро Василюк, мобілізовані проходять підготовку на полігоні в термін до 45 діб, залежно від військового фаху.

— На сьогодні навчальний план виконується згідно з графіком. Завданням керівників навчальних підрозділів, більшість із яких мають досвід АТО, є навчити підлеглих діяти за умов тактичної обстановки, що постійно змінюється. Завдяки тому, що майже 90 відсотків навчань відведено саме на практичну підготовку, відновлення втрачених навиків у військовослужбовців відбувається швидше, — запевнив старший офіцер.

Зокрема, мобілізовані виконують вправи бойових стрільб із БМ-21 «Град», протитанкових гармат МТ-12 «Рапіра», гаубиць, зенітних установок, танків та решти озброєння.

Про це повідомили у прес-центрі оперативного командування «Північ».

Фото надане автором.

Бойовики ігнорують формат обміну «всіх на всіх». Але процес іде

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Комплекс заходів щодо виконання Мінських домовленостей (пункту 6) передбачає «звільнення й обмін заручників і незаконно утримуваних осіб на основі принципу «всіх на всіх». Там же зазначено, що цей процес повинен бути завершений не пізніше, ніж на п'ятий день після відведення важкого озброєння. А цього поки що не спостерігається в лиховісній «тиші», що дзвенить від снарядів, формального перемир'я...

«Відведення важкого озброєння розпочнеться, як тільки терористи припинять вогонь. Нині припинення вогню немає, і про відведення озброєнь не йдеться. Відведення має розпочатися через добу після припинення вогню», — **прокоментував ситуацію в. о. начальника прес-служби Генштабу Владислав Селезньов.**

У штабі АТО підкреслили, що, незважаючи на істотне зменшення кількості обстрілів з боку терористів, гібриди продовжують завдавати ударів на Донецькому і Маріупольському напрямках. У районі Широкиного супротивник зосереджує свої сили, напередодні ввечері в районі цього населеного пункту йшов бій.

Ну а поки що відведення тільки анонсується, а підписані в Мінську наміри грубо ігноруються терористами і їх московськими шефами, обмін полоненими йде не за планом — бойовики всіляко затягують процес і вносять у нього свої корективи.

За словами керівника Центру звільнення полонених Володимира Рубана, українська сторона вирішила «оголосити «режим мовчання» до 6 березня, щоб не зірвати обміни та убезпечити полонених».

Як повідомив «Голосу України» речник штабу АТО Андрій Лисенко, українська сторона готова до обміну. Але оскільки терористи нівелювали формат «усіх на всіх», процес гальмується, хоча все-таки йде. Працюють перемовники.

Ольга ВІТЕР.

Гармати не стріляють, але спокою немає

У Новотошківці внаслідок обстрілів розбиті всі системи життєзабезпечення, тут досі немає ні електроенергії, ні центрального опалення, ні водогону. Абсолютна більшість місцевих мешканців виїхала із селища, однак майже три сотні людей, серед яких 15 дітей, усе ще відмовляються залишати рідні місця. Це єдиний населений пункт на контрольованій Україною території Луганщини, що знаходиться на Бахмутському шляху, тож влада приділяє йому максимум уваги та допомоги.

— Ми неодноразово просили тих батьків, які залишилися, виїхати разом із дітьми з Новотошківки, де відсутні нормальні умови для проживання, — розповідає голова Луганської ОДА Геннадій Москаль **(на знімку)**. — Або дати дозвіл на вивезення дітей, яких приймуть інші області України й забезпечать проживанням, навчанням та харчуванням за рахунок держави. Однак батьки категорично відмовляються. Оскільки торговельні точки в Новотошківці не працюють через те, що частина зруйнована снарядами, а інші зачинені через відсутність товарів, возимо продукти та речі першої необхідності самі. Цього разу привезли набори для дітей. Останні дві доби в Новотошківці тихо, і я дуже сподіваюся, що обстріли не повторяться. Люди стомилися від війни. Зараз у Новотошківку вже починають давати воду з боку сусіднього Світличного, йде відновлення електроенергії.

До села Кримського, що також дуже постраждало внаслідок бойових дій на контрольованій Україною території, починають повертатися люди. Минулої п'ятниці приїхало п'ятнадцять селян, у яких вціліло житло, і найближчим часом готові приїхати ще кілька десятків. Усіх їх до рідних домівок військовослужбовці доставляють на армійських всюдиходах. Дістатися в село звичайним транспортом неможливо — автотраса час від часу прострілюється бойовиками, а з боку Світличного грунтова дорога розбита важкою технікою. У Кримському обстрілами пошкоджені кілька сотень будинків, деякі з них зруйновані повністю, перебита вся інфраструктура, були жертви серед мирного населення. Село фактично заблоковане, в той час як тут залишається понад триста мешканців. Є й діти. Зараз облдержадміністрація забезпечує їх усім необхідним для нормального життя. Передусім — це продукти харчування, мийні засоби та предмети першої потреби. Паралельно ремонтники займаються відновленням перебитих систем життєзабезпечення.

На жаль, відлуння бойових дій забирають життя людей, мирних жителів, навіть у період, коли зберігається відносне вогневе затишшя. Днями між Новотошківкою та селищем Донецьким на Бахмутському шляху поруч із 29-м блокпостом на протипіхотній міні в лісосмузі підірвалася 18-річна дівчина. Вона наступила на розтяжку і поплатилась за це своїм життям. Військові доправили поранену до лікарні Лисичанська, однак травми виявилися несумісними із життям. Військові постійно попереджають місцевих мешканців, щоб вони не виходили за околиці населених пунктів у поля та лісосмуги, оскільки ці місцевості все ще можуть бути заміновані. Збирання дров для опалення тут можливе лише після обстеження саперів. На жаль, люди нехтують правилами безпеки і будь-яку вогневу тишу використовують для того, щоб дати лад своєму господарству.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.
Фото надане автором.

Росіяни приїздять до нас за продуктами

У Новоазовську тепер часто можна зустріти мешканців сусідньої Росії, які приїздять за продуктами. Щоб провезти покупки через російську митницю, «туристи» вдаються до різних хитрощів. Покупців не лякають бойові дії неподалік, але приваблюють ціни на товари першої необхідності. Про це «Голосу України» розповіла мешканка міста Лариса.

— У Новоазовську тихо, але добре чути, як з Безіменного стріляють у бік Широкиного. І танки, і міномети. На жаль, не чую нічого у відповідь. Не розумію, чому наші хлопці стоять під обстрілом, навіщо ці безглузді жертви.

У «ДНР» зробили вихідний день 23 лютого. Напередодні у палаці культури був концерт. Завезли цілий КамАЗ озброєних бойовиків. А на сцені — діти. Навіть місцеве населення обурювалося: мовляв, як можна бути в залі зі зброєю, коли діти виступають.

Два тижні поспіль не могла проїхати до Маріуполя: не випускали на блокпосту. Ходить щодня маленька маршрутка, людей набивається повно, навіть сумку нема куди поставити. Попри закриту трасу, продукти до магазинів завозять. У суботу бачила: привезли і цукерки, і печиво. Цукерки, до речі, «Рошен». Звідки, питаю, товар, з Маріуполя? З'ясовується — з Донецька. Тобто війна війною, а бізнес є бізнес. Провозять тими дорогами, де не стоять блокпости. Або рано вранці, коли контроль менший.

Росіяни приїздять до нас за продуктами. М'ясо, олія, риба, цукор — усе це в нас дешевше. Бачу машини з російськими номерами на ринку. Наша митниця на пропускному пункті взагалі на все заплющує очі, але російська «трусить» ретельно. Люди ховають покупки під сидіння та до інших місць — щоб не забрали. Особливо доскіпливо росіяни перевіряють чоловіків, які повертаються додому після того, як воювали на боці «ДНР». Тих роздягають узагалі до трусів. Бояться росіяни, що зброю чи наркотики до них привезуть.

Раніше російська митниця хабарів не брала. А зараз за гроші можна «повирішувати» питання. Знайомі підприємці везли з Ростова бетономішалку. Дали 500 рублів — і провезли.

Фермери скаржаться, що не можуть продати соняшник і купити селітру. Посівна на носі, часу вже не залишилось. Один фермер поскаржився: «Мій помічник щодня тягає через російську митницю запчастини і платить гроші, щоб провезти». Виходить, кордон відкритий лише для завезення зброї і вояків. А запчастини до сільгосптехніки вільно завезти неможливо.

Нещодавно в районній адміністрації була зустріч із «депутатами «ДНР», серед них — Катерина Губарєва, дружина одного з лідерів сепаратистів Павла Губарєва. «Депутати» нічого не вирішували, просто записували до зошита запитання, що їх ставили підприємці. Зайшла мова і про виплату пенсій. Зі слів «депутатів» стало зрозуміло, що пенсій не буде, гуманітарної допомоги для всіх бракує, тому в районі повинні власними силами організувати їдальню для знедолених. Що робити з лежачими хворими, з тими старими, хто не зможе дістатися їдальні, «гості» не сказали. Склалося враження, відправили їх на зустріч «з народом» для галочки, — зазначила мешканка Новоазовська.

Записав Андрій СЕРЕДА.
Донецька область.

Відкрилося нове містечко для переселенців

Понад чотириста переселенців зможе розмістити нове транзитне містечко в Кривому Розі. Заявки на поселення в ньому вже подали 270 людей із 103 родин.

Для створення містечка від уряду Німеччини надійшло 166 модулів, із яких змонтовано три будинки з 27 модулів, вісім будинків з десяти модулів і один — із п'яти (адміністративно-господарська будівля). Будиночки, в яких мешкатимуть люди, укомплектовані ліжками, шафами та іншими меблями. Є тут і холодильники, необхідні постільна білизна, кухонний інвентар, засоби особистої гігієни.

— З модулів, наданих як гуманітарна допомога урядом Німеччини, зведено сім містечок у Харківській, Дніпропетровській і Запорізькій областях. Чотири з них уже відкрито, — зазначив перший заступник голови ДСНС України Анатолій Бойко. — Коли здамо в експлуатацію три містечка в Дніпропетровську, Дніпродзержинську й Нікополі, ще багато переселенців зможуть жити в цих теплих і зручних будинках.

Як повідомили «Голосу України» в облдержадміністрації, договір з людьми, котрі погодилися мешкати в будиночках, укладатимуть на один місяць із можливістю подальшого продовження дії.

— Ми вдячні нашим українським партнерам за тісне і плідне співробітництво. Це дало можливість швидко побудувати ці мобільні містечка, — розповів Генеральний консул Федеративної Республіки Німеччина в Україні Детлеф Вольтер. — У переселенців важка доля. І ми раді, що змогли допомогти їм знайти дах над головою. Чудово й те, що тут поблизу є школи й дитсадки, які змогли прийняти дітей із родин, які залишили зону воєнного конфлікту.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

На знімку: за внесок в облаштування містечка його творці одержали нагороди рятувальників.

Фото прес-служби ОДА.

АКТУАЛЬНО

«Метаморфози» державної... «Стіни»

Свого часу Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк заявив про початок термінового спорудження прикордонної «Стіни» — «Європейського валу» — з усіма необхідними фортифікаційними укріпленнями і військовими спорудами, об які агресор обламає щонайменше половину своїх ненажерливих зубів.

І справді, після заяви очільника уряду на сумському відрізку кордону роботи з його укріплення розпочалися ударними темпами. Як результат, за якихось два місяці на кордоні було виконано 45 кілометрів протитанкового рову, чимало кілометрів траншей, зведено дротяні загородження, до десятка оглядових веж, понад сто довготривалих оборонних вогневих позицій.

Однак за три місяці спорудження «Європейського валу» плавно перетекло у... довгобуд. Причина не у відсутності ентузіазму, а у відсутності... коштів. Якщо громада Сумщини — влада, підприємства і підприємці, пересічні сумчани — не шкодували сил і власних грошей, яких добровільно пожертвували на «Стіну» щонайменше півдесятка мільйонів, то держава спромоглася виділити Сумській області на облаштування майже 500 кілометрів прикордонного суходолу заледве 2,1 мільйона гривень.

Загалом «мертвий сезон» на будівництві «Стіни» триває вже понад півроку.

Прем'єр-міністр Яценюк на одному з засідань Кабінету Міністрів України заявив, що завдання уряду — звести на східному кордоні оборонні споруди якомога швидше і якомога надійніші. Натомість керівник Держприкордонслужби Віктор Назаренко начебто і погоджується, але з «невеличкою» поправкою, мовляв, «Стіна» вкрай потрібна, але... здешевлена. Постає запитання: наскільки? З'ясовується, керівник Держприкордонслужби генерал Назаренко допускає здешевлення проекту об'єкта щонайменше вдвічі. Однак це не остаточний «сюрприз», виголошений генералом. На його думку, можливе також скорочення загальних витрат на спорудження оборонного прикордонного об'єкта майже вчетверо — з 3,7 мільйона гривень, передбачених початковим варіантом проекту «Європейський вал» на один кілометр, до... мільйона гривень. Як сказав майор у відставці Євген Л. з цього приводу: таких «шалених грошей» вистачить хіба що на зведення перепони для отари овець і череди корів. Бо баранів під час весняного гону така «Стіна» вже не зупинить...»

Влучніше і образливіше, либонь, не скажеш...

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

P. S. І все ж я наважився з'ясувати ситуацію у Сумському прикордонному загоні з надією, що не такий страшний дідько, як його малюють.

— Жодних змін, — почув у телефонній слухавці. — «Стіну» фактично заморожено з початку осені і навіть натяку немає на відновлення робіт.

— То у звітах увесь цей час фігурують все ті 45 кілометрів рову та раніше зведені фортифікаційні об'єкти?

— А звідки взятися «поповненню», адже «штиль» починається зі столиці...

«Де смажений російський півень нікого у сідниці не клює», — додав від себе подумки. Хотів було також дізнатися у співрозмовника про перспективи відновлення робіт на «Стіні», але той переадресував мене до керівництва Держприкордонслужби України, мовляв, там усе знають, усе відають і все розкажуть.

Не послухав я поради, не став запитувати високе армійське начальство про таку «дрібницю», як надійність українського східного кордону. Адже, як відомо, «штиль» — і в Африці «штиль».

Шпичкою в голові крутиться лише одне запитання до керівника українського уряду: «Чи всім саботажникам уже виписані квитки в один бік та хто призначений керівником їхньої групи?»

Перепрошую, що не вклався в одне запитання.

Два літри самогону і 500 пар взуття затримали вартові державного кордону на ділянці відділу «Білопілля», *передає наш сумський власкор Владислав Жмурков.* Як пояснив 28–річний контрабандист, оковита — для зняття стресу, а взуття — для «бідних росіян»

Провідники потягу Бердянськ—Львів виявили в пасажирському купе схованку з боєприпасами. Про небезпечну знахідку начальник поїзда повідомив правоохоронців. Слідчо–оперативна група виявила чотири гранати, сигнальну ракетницю та патрон, замотані в матрац, *інформує наш власкор Богдан Кушнір*

Як символ воскресіння

Пам'ятник Небесній Сотні урочисто відкрили в Миколаєві. Масштабна скульптурна композиція авторства талановитих львівських митців — художника Сергія Іванова і скульптора Володимира Цісарика — стала прикрасою Скверу Європи. Над створенням чотириметрового пам'ятника трудилися понад двадцять осіб.

Він увічнює пам'ять усіх, хто віддав свої життя за свободу й незалежність України, — і під час Революції гідності, і в антитерористичній операції. За словами одного з авторів, скульптура символізує воскресіння, а також боротьбу й мир.

Ірина НЕЖИГАЙ.

Миколаїв.

У найтяжчі хвилини — до Кобзаря

Сотні одеситів прийшли до монумента Тарасу Шевченку, де відбувалася церемонія, присвячена пам'яті Героїв Небесної Сотні. Хор одеського училища мистецтв і культури ім. К. Д. Данькевича виконав «Молитву за Україну», а школярі випустили в небо сотню білих голубів, що символізують душі героїв.

А в райцентрі Комінтернівське з'явився присвячений Небесній Сотні й воїнам, що загинули в зоні АТО, пам'ятник «Птах свободи». На ньому — слова Шевченка: "Не вмирає душу наша. Не вмирає воля..." Гроші на створення композиції збирали жителі району, активісти, а також меценати.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

Докази присутності

У Києві на Михайлівській площі відкрито виставку «Присутність. Докази агресії російських військ на території України», де експонуються танки, гранатомети, безпілотники, які виготовляють тільки в РФ.

Це речові докази присутності армії сусідньої держави на Донбасі, адже українським спецслужбам вдалося встановити не тільки походження техніки, а й номери військових частин, з яких її відправили на схід.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Про волинського Мойсея почули й на небі

На Волині гідно пом'янули загиблих героїв Майдану. Зокрема, в Луцьку в неділю відбулася хресна хода від Свято-Троїцького собору до могили героя Майдану Василя Мойсея, що на меморіалі Вічної слави.

Тут відбулася поминальна панахида, яку очолив митрополит Волинський і Луцький УПЦ Київського патріархату Михаїл. У жалобній церемонії взяли участь голови облдержадміністрації Володимир Гунчик **(на знімку — в центрі)** й обласної ради Валентин Вітер **(на знімку — крайній праворуч)**.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Фото прес-служби ОДА.

ТИМ ЧАСОМ

Батальйон кличе на виставку

На Театральному майдані Луцька жителі й гості міста оглянули виставку військової техніки й армійського спорядження, організовану батальйоном Нацгвардії (в/ч №1141), який дислокується в обласному центрі.

Особлива увага присутніх була прикута до захисного спорядження воїнів: кевларових касок, бронежилетів, сучасного обмундирування, а також до обладнаного на базі «КрАЗу» броньованого автомобіля. Стрілецька зброя, зокрема автомати Калашникова, викликали хіба що ностальгію у дідусів сучасних дітлахів. Українській армії, вочевидь, потрібне інше, сучасніше озброєння. Гвинтівка Мосіна зразка 1893 року свого часу теж була найкращою, сьогодні це лише музейний експонат.

Вл. інф.

На пам'ятний знак кошти зібрала громада

«Герої не вмирають. Революція продовжується», — під цим гаслом у Черкасах відбулися урочиста хода та мітинг, присвячені річниці Майдану та загиблим на сході країни військовослужбовцям-землякам.

У Смілі до Дня Революції Гідності з'явився пам'ятний знак Героям Небесної Сотні. Право відкрити меморіал доручили рідним полеглих майданівців та бійців АТО. Кошти на символічний козацький хрест, що постав у центрі міста, зібрали активісти Майдану та територіальної громади.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Фото Олександра ВІВЧАРИКА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Двоє підлітків провалилися під лід, за ними — батьки

Стовпчик термометра показував плюс вісім, світило яскраве сонце —справжня весна! А двоє підлітків у запорізькому Центральному парку відпочинку "Дубовий гай" побігли на лід Лебединого ставка. За ними слідом батьки. Діти провалилися, а за ними — й дорослі...

Працівники місцевих кафе та кіосків не розгубилися, знайшли мотузки і витягли «пірнальників» на берег. Лікарі «швидкої» оглянули постраждалих. Батьків відпустили додому, а ось дітей госпіталізували. Нині їхній стан тривоги не викликає.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

Впроваджено сучасну систему очищення

Першу в Україні система з технологією сухого очищення технологічних газів впроваджено на Богданівській агломераційній фабриці Орджонікідзевського гірничозбагачувального комбінату. Реконструкція пилогазоочисного устаткування дала змогу знизити викиди твердих забруднювальних речовин в атмосферу на чотириста тонн на рік.

Технологія, яку використовували раніше, потребувала значних фінансових витрат на утримання очисного обладнання, а розміщення у сховищах шлаків постійно збільшувало екологічне навантаження на довкілля. Нове газоочищення оснащено енергоефективним обладнанням, а вловлений пил повертається у технологічний процес.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

ЦИФРА

На 23,6 відсотка

скоротилася на Житомирщині у натуральному вимірі в січні 2015-го порівняно з січнем попереднього року реалізація населенню моторного бензину. Значно менше продано і дизельного пального — на 20%. Натомість зменшення продажу природного скрапленого газу для автомобілів незначне — 1,3 відсотка.

Олексій КАВУН.

На фронт передали ліки й харчі

Колектив Чернівецької обласної клінічної лікарні, як повідомила заступник головного лікаря з питань медсестринства Віоріка Рошка, зібрав для бійців, що воюють на сході, лікарських засобів на суму понад 43 тисячі гривень. На передову вже передали знеболювальні, кровоспинні та кровозаміщувальні препарати, антисептики, препарати для дезінфекції, бинти, шприци, хірургічні рукавички. Також медики закупили для військовослужбовців продукти, які відправили в Артемівськ та Широкине, що поблизу Маріуполя.

Сергій СУЛИМА.

Чернівецька область.

Обікрали пораненого солдата

Шахраї зняли 143 тисячі гривень з банківської картки 21-річного пораненого чернігівця-військовослужбовця. Він після поранення в зоні АТО збирав гроші на протез. Солдату для цього відкрили спеціальний рахунок.

Невідомі аферисти телефонували потерпілому і якимось чином випитали у нього потрібну їм інформацію про код картки. Співробітники слідчого відділу Чернігівського міського відділу УМВС України в Чернігівській області відкрили кримінальне провадження.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Народ скуповує крупи

За вихідні вартість соціальних сортів хліба у Хмельницькому піднялася майже на гривню. Тепер буханець житнього і батон коштують понад шість гривень. Налякані подальшим зростанням цін, люди активно скуповують крупи, цукор, олію. Продавці обіцяють, що вже за тиждень ціна кілограма борошна може піднятися майже вдвічі і дійти до десяти гривень за кілограм. Офіційних роз'яснень цінової ситуації на ринку місцева влада поки що не дала.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Упродовж лютого Укрзалізниця безплатно вивезла зі східного регіону майже 3,9 тис. вимушених переселенців (Урядовий портал)

Ніколи знову

Аби показати широкій громадськості правду про злочини комуністичної влади та ставлення московських керманичів до українського народу, Національний музей «Меморіал пам'яті жертв голодоморів в Україні» готує цикл виставок «Злочини радянського тоталітаризму». Перша — «Знищення Соборної України 1919—1920 років. Голодомор 1921—1922 років» відкрилася днями.

На початку презентації експозиції відвідувачі вшанували пам'ять героїв Небесної Сотні хвилиною мовчання та запалили свічки. — Головна мета виставки — показати війну українського народу з російськими більшовиками на півдні України у 1918—1920 рр. і наслідки програшу у ній — голодомор у 1921—1922 роках, — говорить директор музею Віктор Діденко.

Плакати, копії архівних документів та світлин, відеохроніка того часу розкривають події майже столітньої давнини. Співавторами виставки є Українське культурно-просвітницьке правозахисне товариство «Меморіал» імені Василя Стуса, Національний центр народної культури «Музей Івана Гончара», Галузевий державний архів Міністерства оборони України, СБУ, Державний архів Дніпропетровської, Кіровоградської, Запорізької, Миколаївської областей. У підготовці виставки також взяли участь Центральний державний кінофотофоноархів України імені Г. С. Пшеничного і архів громадських об'єднань України. В експозиції чимало матеріалів, які надав дослідник історії Визвольної боротьби українського народу першої половини XX століття Роман Коваль.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.

Фото автора.

Перший сольний — на благодійність

Перший сольний благодійний концерт лауреата польських і міжнародних конкурсів, 10-річного скрипаля Назара Плиски-Пасічника на підтримку воїнів АТО відбувся в Національному університеті «Острозька академія». Акомпанувала юному скрипалеві його мати, солістка Варшавської опери Ольга Плиска-Пасічник, яка вже більше двадцяти років мешкає в Польщі.

Юний музикант-віртуоз виконав складні твори Арканджелло Кореллі, Габріеля Марі, Анатолія Комаровського та інших не менш відомих композиторів. А музичну композицію Мирослава Скорика «Свіча» присвятив Небесній Сотні.

На концерті зібрали майже п'ять тисяч гривень. Також Назар передав на благодійність ще і кошти зі своєї та сестриної скарбничок. **Про це повідомила наша постійна читачка із селища Гоща Рівненської області Надія АДАМЧУК.**

Фото надане прес-службою Національного університету «Острозька академія».

Місто Цюрупинськ залишилося без Цюрупи

На Херсонщині — черговий сплеск руйнувань монументів, присвячених радянським діячам. Протягом ночі тут впало одразу чотири таких «вожді». З п'єдесталу перед Херсонським суднобудівним заводом невідомі скинули бюст Леніна, і ще двоє Іллічів опинилися на землі у селищі Нова Маячка та селі Чулаківка. А в місті Цюрупинську гурт молоді повалив «знаковий» пам'ятник ленінському наркому продовольства Олександру Цюрупі, залишивши на спорожнілому п'єдесталі пояснювальний напис: організатора продзагонів, які вигрібали у селян хліб до зернини, й спровокували голодомор, нема чого шанувати. Патріотично налаштована громадськість міста наполягає на поверненні йому історичної назви Олешки, але цьому опирається керівництво міськради та місцеві прихильники КПУ. Тому місто залишається Цюрупинськом, однак уже без Цюрупи.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

Фермер спокусився на дешеві добрива

Із заявою про шахрайство звернувся до міліції 39-річний керівник одного з фермерських господарств Бершадського району на Вінниччині. Зловмисники заволоділи його коштами на суму 135 тисяч гривень, за які мали поставити 35 тонн аміачної селітри. Насправді фермер залишився і без грошей, і без добрив.

Коли шахраї вперше по телефону запропонували придбати добрива за вигідною ціною, фермера це насторожило, і він відмовився від пропозиції. Втім «продавці» виявилися настирливими. Згодом знову потурбували у телефонному режимі. Розповіли, що давно працюють на ринку реалізації міндобрив і засобів захисту рослин. І на цей раз фермер відмахнувся від них, як від надокучливої мухи. Однак за четвертим телефонним дзвінком господар «здався». Каже, не думав, що шахраї могли так відверто брехати. Тим більше, що умови запропонували ще вигідніші, ніж у перший раз.

Після того як переказали кошти на вказаний рахунок, телефон «продавців» постійно відповідає, що абонент перебуває поза зоною досяжності. Тільки тоді фермер зрозумів, що його обдурили.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Червоний півень навідався в обійстя

В селі Голубине Свалявського району на Закарпатті, коли власників обійстя не було вдома, виникла пожежа. Її ліквідували. Причину виникнення наразі з'ясовують правоохоронці. Завдані збитки встановлюються, адже полум'я знищило частину покриття будівлі, речі домашнього вжитку, сім центнерів сіна та вхідні двері до надвірної споруди.

Схожий випадок трапився і в селищі Ясіня Рахівського району. Пожежа охопила надвірну споруду в двогосподарстві, де зараз ніхто не проживає. Вогонь помітили сусіди і передзвонили до оперативно-рятувальної служби.

Пожежникам вдалося досить швидко приборкати вогонь. Але до їх приїзду було знищено надвірну споруду та майно, яке там зберігалося. Завдані збитки і причина загорання встановлюються.

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

На знімку: під час гасіння пожежі.

Фото надане облДСНС.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...торф реанімує завод

На Тернопільщині мають намір відновити роботу ДП «Шумський торфобрикетний завод». Місцева влада добивається зміни його підпорядкування. Наразі завод належить до ДП «Поділлторф», яке зареєстроване у Хмельницькій області. Підприємство у боргах.

Важливо, що позицію обласної і Шумської районної адміністрацій підтримують у Міністерстві енергетики та вугільної промисловості і обіцяють внести зміни до статутних документів «Поділляторфу». Можливо, спишуть і борги, без чого неможливо відновити видобуток торфу.

Водночас співпрацю з Шумським торфобрикетним заводом пропонує ДП «Рівнеторф», де є потужності для виготовлення брикетів. Сировину постачатимуть з Шумська, поки не відновлять свої лінії.

За словами заступника голови облдержадміністрації Леоніда Бицюри, річна потреба області у торф'яній продукції — 42 тисячі тонн, в тому числі 30 тисяч тонн брикетів. В області нині готують програму функціонування торфобрикетної галузі до 2020 року. Вона буде включена до комплексної державної програми розвитку галузі.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

...економитимуть завдяки Угоді

Рівне, Дубно та Кузнецовськ впроваджуватимуть енергопроекти у рамках Угоди Мерів. Про це повідомив керівник ініціативи Євросоюзу «Угода Мерів» Святослав Павлюк. За його словами, ці міста є підписантами даної угоди і нині готують плани дій на отримання коштів ЄС на проекти у сфері енергозбереження.

Загалом підписантами Європейської ініціативи Угоди Мерів вже є понад 90 українських міст. Приєднання до неї надає можливість місцевим органам влади впроваджувати на своїх територіях енергоощадні проекти, використовувати альтернативні види палива. У результаті скорочення споживання паливних ресурсів, громади економитимуть свої кошти.

«Зобов'язання міста в рамках цієї угоди — взяти на роботу менеджера і написати річний план дій сталого розвитку енергетичного розвитку з моменту підписання, повідомляє пресслужба Рівненської ОДА.

Між тим, з початком опалювального сезону загальна заборгованість побутових споживачів газу у Рівненській області збільшилася на 27,6 мільйона гривень і станом на 16 лютого становить майже 53 мільйона гривень.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

...від нанотехнологій до штучної хмари

II (обласний) етап Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт учнів-членів Малої академії наук України виявив на Кіровоградщині чимало талантів.

Юні винахідники та науковці представили проекти, спрямовані на розвиток науки, економіки та збереження природних ресурсів. Окремі роботи відзначені нагородами та дипломами Всеукраїнської наукової конференції, інші викликали чималу зацікавленість господарників. Серед таких — проект-переможець всеукраїнського конкурсу інноваційних робіт «Майбутнє України» учениці 11 класу Олександрійського ліцею Єлизавети Пащенко «Система забезпечення чистою питною водою жителів Кіровограда та Олександрії». Утеплювати будинки за новими технологіями, за допомогою ізолюючої фарби, пропонує учень Олександрійського державно-політехнічного коледжу Антон Мотайло. Перспективним визнано і проект учня Олександрійського ліцею інформаційних технологій Самуїла Кругляка «Атмосферна електростанція», що дає електроенергію за рахунок створення локально іонізованої штучної хмари.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

Допомога серйозна буде,

ЗАПИТАННЯ ПРЕЗИДЕНТУ

«Голос України» продовжує серію розмов із Президентами України, в яких йдеться про наболілі проблеми нашої дійсності. На запитання редакції відповідає другий Президент України Леонід Кучма.

— **Джерела проблем, що охопили країну?**

— Занадто філософське запитання — які джерела всіх наших сьогоднішніх проблем? Загалом кажучи, проблеми будь-якої країни — в її історії, географії та в зовнішньому оточенні. Який був історичний досвід, з яким ми приступили до державного будівництва майже чверть століття тому? Це був досвід виконання того, що скажуть, того, що велять зверху, з Москви. Чи не так? Досвід виконавця. Ми були виконавцями. Були нацією виконавців. До 1917 року ми виконували волю російського самодержавства, потім — волю радянського керівництва. І те, й інше виходило з імперської столиці. Спершу — з Москви, потім — з Петербурга, потім знову з Москви.

Треба визнати, що ми були непоганими виконавцями, часом занадто гарними, навіть завзятими. Щоправда, наша ретельність не заважала нам викручуватися, щось вигадувати для себе за всякого зручного випадку.

Отже, цей специфічний досвід раптом виявився зайвим, не тільки некорисним, а й шкідливим. Нам довелося здобувати новий, цілком протилежний досвід — досвід життя своїм розумом, своїм державним інтересом. От у цьому і є наша головна відмінність від таких наших сусідів, як Польща, Чехія, Словаччина, Угорщина, навіть від країн Балтії — в їх історії якийсь досвід самостійної державності все-таки був. Росія взагалі не знала досвіду виконавства. Їй ніхто ніколи нічого не наказував — наказувала вона. Це, щоправда, якщо не вважати ординського періоду її історії.

Відсутність міцних навичок самостійності всі ці роки виявлялася в тому, що ми не могли досить твердо й уміло протистояти зовнішньому впливу. Я маю на увазі, насамперед, вплив Росії, російського керівництва, Кремля. Цей вплив ніяк не допомагав подоланню нашої внутрішньої роз'єднаності: «Хто в ліс, хто по дрова». Треба мати на увазі, що завжди й скрізь будь-який зовнішній вплив намагається посилити роз'єднаність людей. Це — як закон. Розділяй і пануй. Досі в Україні не досягнуто достатньої згоди з найважливішого питання: який суспільно-політичний лад нам потрібен? Що ми маємо будувати? Справжній демократичний капіталізм чи щось інше? Згоди більше на словах, ніж на ділі. Починали з безкрайньої демократії, а ледь не закінчили чимось протилежним.

— **Які зовнішні та внутрішні виклики є найвпливовішими для визначення ситуації в країні?**

— Із зовнішніми викликами все зрозуміло, як я вже сказав. Зовнішні виклики виходять звідти, звідки колись виходили накази. Головний виклик — присутність або участь Росії в бойових діях на сході країни, окупація Криму, нашої території. Після реальної загрози провалу Мінська-2, про що свідчать події навколо Дебальцевого, цей виклик став, як ніколи, відвертим і дуже тривожним. Президент Росії повівся так, немов жодних домовленостей у Мінську не було. Нам фактично пред'явлено ультиматум. Або ми приймемо його умови й припинимо будь-який опір, або перестанемо існувати як незалежна держава. Він дав зрозуміти, що не зупиниться перед жодними втратами та витратами в досягненні своєї мети, а ця його мета тепер ясніше ясного. Це ультиматум не тільки нам, а й усьому західному світу. Дай Боже, щоб я помилився у своїх оцінках.

Звідти ж, із Москви, надходить інший, більш загальний виклик — вплив Росії з її величезним пропагандистським потенціалом. Маю на увазі російську пропаганду, російське проникнення й підступ, усе те, що входить тепер у поняття «гібридної війни». Ніхто не знає, як довго нам доведеться мати справу із цією силою. Протистояти всьому цьому дуже важко. Ми не можемо відгородитися від Росії, від усього російського нездоланною стіною. Багато в чому заново доводиться вчитися протистояти негативному впливу Росії. Адже досі такого завдання Україна перед собою не ставила. Протистояти на всіх рівнях — загальнополітичному, дипломатичному, культурному, побутовому. Вітати й сприймати позитивний вплив і рішуче покласти край негативному.

А внутрішній виклик — це одна величезна, найгостріша суперечність: з одного боку, — треба розбудовувати демократію, а з другого, — зміцнювати дисципліну, порядок, єдність. Легко виголошувати загальні слова про те, що демократія не суперечить порядку. Але ми знаємо, як може суперечити порядку наша, українська, доморосла демократія. Дуже важко, а може, і неможливо відмовитися від свобод, до яких звикли на всіх рівнях. А з іншого боку, життя на кожному кроці вимагає жорсткості. От ця суперечність між вимогами порядку, з одного боку, і демократії — з другого, вона реальна. На неї не треба б заплющувати очі. Отут потрібно постійне, широке суспільне обговорення. Гранично відкрите, відверте обговорення. Демократія не в тому, щоб ухилитися від призову в армію і щоб тобі за це нічого не було. Демократія в тому, щоб такий громадянин не уникнув відповідальності. Демократія в тому, щоб і держава не уникла своєї відповідальності перед цим призовником. І ще одне, можливо, головне: як би нам не захопитися пошуком внутрішніх ворогів... Зрозуміло, що киплять пристрасті. Зрозуміло, що кожному, хто вважає себе святим, хочеться покарати грішника. А що далі? Адже щоб жити далі, десь доведеться зупинитися.

— **Чи була, є й буде самодостатньою вітчизняна правляча еліта під час прийняття рішень про шляхи розвитку держави?**

Л. Кучма: — Якщо це питання має на увазі, чи потрібно запрошувати іноземців для проведення реформ в Україні, чи потрібно вивчати досвід інших країн, то відповідь на нього, звичайно, позитивна. Обмін кадрами між країнами і навіть континентами в історії людства був завжди. Як і обмін ідеями, навичками, методами... У цьому сенсі глобалізація не є прикметою тільки нашого часу. Нам багато чого говорить таке поняття, як «колонізація», яке, як відомо, не зводилося тільки до негативних речей. Запрошували варягів (саме слово «варяг» стало загальновживаним), запрошували німців, французів. Москва колись на роль учителів запрошувала нас, українців, киян. Молитися на доморощеність — ознака не дуже великого розуму. Не треба винаходити велосипеди. Мені подобається, що сьогодні в Україні не відчувається відштовхування від досвіду країн, яким доводилося проводити перетворення, схожі на ті, що потрібні нам. Ми відчуваємо живий інтерес і до Сінгапуру, і до Польщі, і до Південної Кореї, і до Грузії.

На щастя, нашій еліті не загрожує хвороба самодостатності. А самодостатність у наших умовах — це була б справді хвороба. Ми загалом не бачимо нічого для себе образливого в тому, що Захід підштовхує нас до серйозних реформ, прямо каже, що фінансову допомогу ми зможемо отримати тільки в тому разі, якщо не лише робитимемо вигляд, що воюємо з корупцією. Нас учать серйозно ставитися до своїх міжнародних зобов'язань — і правильно роблять.

— **Міжнародна політична палітра надзвичайно — різноманітна. Який спектр є найприйнятнішим для України? Які подальші кроки утвердження нашої держави як рівноправного партнера в планетарних відносинах?**

— На щастя, здається, вже в минулому гострота внутрішньоукраїнських суперечок з цього питання. Уже не віриться, що ще недавно населення України чітко ділилося на прихильників і супротивників руху в Євросоюз. Я, чесно кажучи, не очікував, що ця суперечка закінчиться так швидко. Не було б щастя, так нещастя допомогло. Зараз нам треба думати не про те, до якої частини міжнародного спектра прибитися, а про те, як би не розчарувати ту частину, яку ми вже обрали. Євросоюз стає дедалі менш добросердим, менш довірливим. Він уже досить натерпівся від необов'язковості й лукавства деяких своїх невдалих членів. Він найменше хоче, щоб у їх числі опинилася така велика країна, як Україна. Мені про це прямо кажуть усі представники Заходу, з якими доводиться зустрічатися. Потурань не дочекаємося. Допомоги, і серйозної допомоги, — так, але на потурання розраховувати не треба.

Сьогодні є підстави відчувати деяке почуття задоволення. Україну на Заході, нарешті, по-справжньому помітили, хоча головною причиною цього стало наше велике лихо — війна. Можна сказати, що вже перестали плутати Україну з Росією, усвідомили, що **Україна — не Росія.** Але є в мене й почуття тривоги: чи зможемо ми повною мірою використати цей історичний шанс? Адже доведеться відмовитися від дуже багатьох дурних звичок.

— **Ваш аналіз нинішньої економічної ситуації, перспективи. Який той важіль, що дозволить прискорити механізм піднесення? Чи відповідають вимогам часу задекларовані реформи?**

— В Україні за чверть століття ми не проголошували жодної реформи, яка не відповідала б вимогам часу. Усе, що ми збиралися робити, щоразу диктувало життя. А от від слів до справи перейти вдавалося не завжди. Хоча треба сказати, що в нас на рахунку є воістину величезні перетворення, такі величезні, що ми їх уже не помічаємо. Де тепер колгоспи-радгоспи? Де тепер райкоми-обкоми, що вирішували, кого випустити на два тижні за кордон, а кого не випускати? Де тепер прокуратури, що порушували кримінальні справи за заклики до багатопартійності? Де тепер та загальна атмосфера, коли приватна власність уважалася неприпустимою крамолою, коли викорінювання приватновласницької психології оголошувалося першорядним завданням?

Коли думаєш, від яких аксіом, догм, понять, навичок ми вже відмовилися, то, здається, що зможемо скинути й ті гирі, які нам ще заважають. Кажучи в цілому, головна проблема сьогодні — становище приватної власності в найширшому сенсі. Вона, чесно кажучи, не зовсім ще приватна. Я маю на увазі те, що вона далеко не зовсім відділена від влади, не цілком захищена. Бюрократ, держчиновник, прокурор, суддя — вони усе ще дивляться на приватника зверху вниз, як на істоту залежну. Приватний власник, підприємець, який не порушує законів, повинен ходити з високо піднятою головою. У нас цього немає. Зате скільки завгодно законів, які важко не порушувати. На запитання про важіль, за допомогою якого можна прискорити піднесення нашого господарства, моя відповідь така: вільне, захищене усіляко, на всіх рівнях приватне підприємництво, що заохочується.

— **Соціальні проблеми сьогодні трохи відійшли на другий план на фоні сплеску національної самосвідомості. Однак рано чи пізно люди повернуться до повсякденних проблем. Якими повинні бути запобіжники, щоб уникнути можливих соціальних потрясінь?**

Л. Кучма: — Треба б сміліше довіряти людям, їх знанню життя й здоровому глузду. Що я маю на увазі? Соціальні витрати в Україні й у кращі роки не були великими. Тепер вони помітно скорочуються.

ДОВІДКА

Леонід Данилович Кучма (народився 9 серпня 1938 року в селі Чайкине Новгород-Сіверського району Чернігівської області) — український політичний і державний діяч. У 1986—1992 рр. — генеральний директор ВО «Південний машинобудівний завод» (одного з найбільших у світі заводів з виробництва бойової та ракетно-космічної техніки, а також продукції цивільного призначення). У 1990—1992 рр. — народний депутат 1-го скликання, березень—серпень 1994 р. — народний депутат України 2-го скликання. У 1992—1993 роках — Прем'єр-міністр України, в 1994—2005 рр. — Президент України (працював два президентські строки). У 1994—1996 роках — співголова Конституційної комісії. Після відходу з великої політики очолює благодійну організацію «Президентський фонд Леоніда Кучми «Україна».

9 липня 1994 р. Леонід Кучма дає присягу Президента у Верховній Раді під час інавгурації.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

25 листопада 1994 р. Візит Президента України Леоніда Кучми до США, зустріч з Президентом США Біллом Клінтоном.

Фото Володимира САМОХОЦЬКОГО (Укрінформ).

29 вересня 1995 р. Поїздка Президента України Леоніда Кучми до Дніпропетровська, ключ від першого українського електровоза.

Фото Валерія СОЛОВЙОВА (Укрінформ).

Україну на Заході, нарешті, по-справжньому помітили, хоча головною причиною цього стало наше велике лихо — війна

але потурань не дочекаємося...

10 липня 1998 р. Робоча поїздка Президента України Леоніда Кучми до Херсонської області.

Фото Валерія СОЛОВЙОВА (Укрінформ).

Але як ці кошти розподілялися? У будь-якому селі вам покажуть людей, які отримують усі, які тільки можна, виплати й пільги, не маючи на них жодних прав. У місті таких спритних везунчиків ще більше. Скільки отримувачів допомог у зв'язку з безробіттям, що працюють у поті чола з ранку до вечора? У поті чола — це чудово. А допомога ж за що? Сюди стосується й розмова про бюджетників. Про яке збільшення бюджетних доходів може йтися, якщо немає зростання доходів? Адже економіка вже третій рік падає і з початку цього року це падіння посилилося. Тому не треба боятися скорочувати, і скорочувати все, що не найнеобхідніше. Люди таку політику зрозуміють. Зрозуміють навіть ті, хто постраждає від такої політики. Це я маю на увазі, коли кажу, що треба більше довіряти людям.

І знов-таки. Робити це треба гласно, у ході найширшого суспільного обговорення. Тільки так можна «випускати пар» невдоволення і знаходити соціально прийнятні рішення. Повинен бути своєрідний бум скорочень, мода на скорочення й економію. Не боюся цих слів — «бум», «мода». Потрібно залучити широкі маси до цієї справи. Це й буде одним з найважливіших досягнень реальної децентралізації.

— **Свого часу вчені країни в багатьох галузях були на передових світових позиціях. Та й сьогодні вітчизняні вчені затребувані в багатьох країнах. Як ми можемо задіяти цей безцінний скарб?**

— Мені хотілося б сказати зовсім інші слова. Але за нинішніх умов говорити про збільшення витрат на все, у тому числі на науку, — нереально. Нехай мене пробачать учені. На брак фінансування, втім, скаржаться в наукових колах усіх країн, навіть Сполучених Штатів Америки. Так, учені-американці теж криком кричать, що їм не вистачає грошей на найважливіші дослідження! І вони ж нарікають на нераціональну витрату значних сум, що виділяють на науку. Це — світова проблема. З одного боку, витрати на науку дедалі більше розглядають не як витрати, а як інвестиції, а з другого, — спостерігається бажання урядів і законодавців по можливості, скорочувати їх, заощаджувати на цій статті.

Не думаю, що можна чекати помітного збільшення фінансування науки в Україні. Не думаю. Треба дивитися на речі реально. Тим важливішою є проблема відбору: що фінансувати, кого фінансувати, на яких умовах. Можливо, ніде так не важливий найсерйозніший і найгласніший аудит, конкурси, публічний захист проектів, тем, напрямів, нещадне розкриття корупційних схем. Асоціація з Європейським Союзом може допомогти нам в оздоровленні цієї галузі. Погляд, порада, підказка ділового іноземця тут не можуть зашкодити. Знаючі люди, у тому числі мої добрі знайомі, кажуть, що половину, якщо не всі дві третини науково-дослідних установ країни можна скасувати, до того ж із користю для науки, якщо вивільнені кошти вкласти у справді перспективні наукові проекти.

— **Споконвіків селянська праця була визначальною для нашого краю. Навіть тепер дарунків вітчизняних полів чекають не тільки на нашому континенті. Утім село вимирає, а селянин бідує. Що не так у нашому господарстві?**

Скільки існує незалежна Україна, стільки точаться розмови про те, що село вимирає, а селянин бідує. Понад те, цій розмові у світі стільки сторіч, скільки існує село як щось відмінне від міста. Деякий час радянська пропаганда не знала, здається, більш важливого завдання, як утримати молодь у селі. Звучало російське прислів'я: «Где родился, там и пригодился». Природно, усі розуміли, що якби сільська молодь прислухалася до цієї пропаганди, то виник би дефіцит робочої сили в містах і на будівництвах, тож узагалі міг би зупинитися промисловий і культурний розвиток країни.

23 червня 2001 р. Київ. Президент України Леонід Кучма вітає Папу Римського Івана Павла II на українській землі.

Фото Валерія СОЛОВЙОВА (Укрінформ).

Що стосується сьогодення в Україні, то для мене головне ось що. Вітчизняний аграрний сектор — єдина галузь, яка дає приріст виробництва й навіть займає низку лідируючих позицій на світовому ринку. Тож не треба гнівити Бога, а краще згадати добрим словом аграрну та інші реформи, проведені ще в роки мого президентства. Так, десятки сіл перестають існувати, так, сільські території розвинені слабко, так, дорожчає все, що потрібно для сільськогосподарського виробництва. Але навряд чи реалістично розраховувати, що наші заклики до держави збільшити бюджетну підтримку сільського господарства можуть мати помітне практичне значення. Взагалі, ніхто ніколи — жоден уряд — не «кривдив» сільського працівника зі злого наміру або з дурості. Село отримувало й отримує, загалом, стільки, скільки йому може дати суспільство в кожний певний момент. Інша річ — створення й розвиток умов, сприятливих для сільгоспвиробництва. Менше адміністративного тиску, менше зачіпок, менше усіляких поборів! Фермерів змушують давати гроші на що завгодно: від побілки церкви до обладнання спортмайданчика. Начебто все це чудово, але не завадить пам'ятати все-таки, що кошти в кожному цьому випадку вилучають з виробництва. По суті, це додатковий податок, в інших випадках — просте беззаконня, вимагання. Чомусь не прийнято говорити про це на повний голос, а треба це робити, якщо хочемо грамотних, цивілізованих економічних відносин. Потрібен вам спортмайданчик, дорогі мешканці села, — от і влаштовуйте його своїми працею й утриманням. Не можете — обходьтеся без ігор на свіжому повітрі, терпіть, але не заглядайте у фермерський гаманець — він не бездонний.

А взагалі, найбільше мені не подобається, що ми загубили своє сільськогосподарське машинобудування й навіть не думаємо про його відродження. Усі програми з цього облишено. Дійшло до того, що в Китаї лопати купуємо. В голові не вкладається!

— **Конституційна, судова реформи: розв'язання яких проблем очікується від їх реалізації. І що отримаємо в підсумку?**

— Ми свого часу стільки натерпілися від конфліктів та усіляких шорсткостей між галузями влади, що непомітно утвердилася думка: будь-які тертя між ними — це погано. Що не є добре насправді, — це повна гармонія. Повна гармонія між законодавчим органом і урядом завжди й скрізь може означати тільки те, що одна з цих галузей влади підім'яла під себе іншу. Звичайно, це виконавча влада. Їй буває дуже важко стриматися від спокуси спробувати вирішити те чи інше важливе питання з найменшими витратами зусиль і часу. Тому так важливо, щоб закони і процедурні норми, а також звичаї, традиції стояли на сторожі скрупульозного розподілу повноважень. Колись я прочитав, що президент Рузвельт у найважчий для країни період витрачав 80 відсотків свого часу на спілкування з конгресменами й сенаторами — з людьми, які повинні були ухвалювати його законопроекти. Мимоволі хотілося зауважити: «Коли ж він працював?!». Утім це й була його робота. Робота з людьми, як казали в радянський час. Президент не нав'язує законодавцям свої пропозиції, а невпинно агітує за них.

Ось таким загальним міркуванням я хотів би обмежитися в розмові про конституційну реформу. Дотримуватися букви й духу закону буває важливіше, ніж щось міняти в них, уточнювати, удосконалювати.

Що стосується судової реформи, то тут від самого початку треба, вважаю, надати їй значення не реформи, а революції. Якщо нам вдасться створити справді незалежну й демократичну судову систему, це буде найбільшим досягненням, епохальним цивілізаційним проривом. Нам тоді будуть під силу будь-які демократичні здійснення. Причому важко однозначно сказати, що в наших умовах важливіше: щоб суд був справді незалежний чи щоб йому не кортіло зловживати своєю незалежністю? Незалежність суду без найжорсткішого демократичного нагляду за ним може зробити його небезпечним інститутом. Суддівське самодурство не ліпше суддівського плазування. Але головне все-таки — звільнити суддю від тиску будь-якої влади, будь-якого чиновника. І має бути рішуче зруйновано зв'язку: прокурор, начальник міліції, суддя. Якби моя воля, я заборонив би їм бути навіть особисто знайомими. Принаймні років на десять такий порядок нам не зашкодив би. Довідалися, що вони десь зміркували на трьох — кінець кар'єрі: не за те, що зміркували, а за те, що — «на трьох». Багато хто може розцінити це як жарт. Але, як відомо, у кожному жарті є доля правди.

— **Якби була можливість заново окреслити геостратегічну мапу, куди Ви поставили б Україну: політично, економічно, соціально-загальнодержавно?**

— Думаю, якби я навіть дуже захотів змінити вибір України, у мене нічого не вийшло б. Опір матеріалу — чинник нездоланний. Україна за визначенням — географічно й історично — має своє місце. І це місце — в об'єднаній Європі. Нашим людям просто по душі європейські цінності. Нам так подобається жити — по-європейськи. Ми шкодуємо, що наш шлях у Європу такий довгий, звивистий, болісний. Щоправда, Захід теж чимало настраждався на шляху до демократичного капіталізму. Цей шлях не устелений трояндами. Багато було крові, багато підлості й дурості, десятиріччя війн, дві світові... Коли зважаєш на все це, краще розумієш настрої нинішніх західних суспільств, їхніх лідерів. Вони знають, яка велика може може бути ціна амбіцій з одного боку, й безтурботності — з другого.

Я радію, що в нас немає антизахідного, антиамериканського психозу. Ні ідеалізації, романтизації минулого. Ніхто у світі не говорить і, сподіваюся, не скаже, що українці дружно зійшли з глузду і проголошують такі речі, від яких в'януть вуха. У нас немає національного марення. Ми можемо з гордістю сказати, що є психічно стійким народом. Ми керуємося в житті не казками, не міфами, а фактами, реальністю, здоровим глуздом. Ми не даємо світу зрозуміти, що ми кращі за всіх, що в нас якісь особливі права й домагання. Українці — нормальні. Іншими словами — сучасні європейці. Як на теперішній час, це можна вважати головним нашим надбанням.

— **Дякую за інтерв'ю.**

8 травня 2004 р. У Національному палаці «Україна» відбулися урочисті збори з нагоди Дня Перемоги. Президент України Леонід Кучма поспілкувався з ветеранами Великої Вітчизняної війни.

Фото Валерія СОЛОВЙОВА (Укрінформ).

13 грудня 2002 р. Президент України Леонід Кучма побував з робочою поїздкою в Харкові, де відвідав Український науково-дослідний інститут протезування і відновлення працездатності.

Фото Валерія СОЛОВЙОВА (Укрінформ).

Якщо нам вдасться створити справді незалежну й демократичну судову систему, це буде найбільшим досягненням

Президент Європейської Ради Дональд ТУСК: «Протягом (минулого. — **Ред.**) тижня відбулося понад 300 порушень режиму припинення вогню. Люди й досі помирають. Ми явно досягаємо тієї межі, за якою дипломатичні зусилля будуть даремними — поки вони достовірно не підтверджені подальшими діями»

«Оскара» за кращий фільм іноземною мовою цими вихідними отримала картина «Іда» польського режисера Павла Павліковського *(«Євроньюз»)*

Москва, зупинися!

Річницю трагічних подій на Майдану відзначали українці в усьому світі. Цей рік показав, що колишньої Батьківщини не буває. І найбільшими адвокатами, помічниками, народними дипломатами України в інформаційній війні за кордоном стали представники нашої діаспори. З приводу річниці вони організували у своїх країнах пам'ятні мітинги, виставки, презентації фільмів, книжок...

У Софії пам'ять героїв Небесної Сотні вшанували демонстрацією документального фільму «Сильніші, ніж зброя», що розповідає про події на Майдані в дні Революції Гідності. Його привезла в Болгарію член київського творчого об'єднання «Вавилон'13» Оксана Судомир. Документальну стрічку показали в центральному кінотеатрі болгарської столиці «Одеон» і в Новому болгарському університеті.

Більшість із тих болгар, які дізналися правду про майдановців, прийшли в неділю до адміністрації президента Болгарії на акцію протесту «Стоп кремлівській інформаційній агресії». У мітингу брали участь і українці, які живуть у Болгарії. Болгари й наші співвітчизники тримали плакати «Стоп кремлівській інформагресії у Болгарії», «Путін готує Донбас і в Болгарії», «Свобода Надії Савченко», «Руки геть від України». «Небезпека для цивілізованого світу походить не з Києва, а з Москви. Необхідно зупинити російську агресію проти України, проти нас, проти нормального світу!» — закликав Олександр Йорданов, колишній голова парламенту Болгарії.

Євромайдан через об'єктиви польських фоторепортерів і фотографів було представлено цими днями у Варшаві. В церемонії відкриття виставки взяв участь і президент Республіки Польща Броніслав Коморовський.

Голова об'єднання українців у Болгарії Олена Коцева разом із добровольцями зібрали на мітингу 2530 левів (близько — 1265 євро), які буде відправлено на підтримку української армії, котра бореться проти агресора і його пособників.

Під час перегляду фільму «Сильніші, ніж зброя» і на мітингу болгари та українці хвилиною мовчання ушанували пам'ять Небесної Сотні й бійців, загиблих у боях на Донбасі, а також проспівали відомий хіт українських футбольних фанатів про Путіна.

Олександр БІЛИК.
Софія.

Фото Юрія БАНАХЕВИЧА (Укрінформ).

Януш ОНИШКЕВИЧ: «Позитивні сценарії ще можливі»

БЛІЦ-ІНТЕРВ'Ю

В Організації Об'єднаних Націй розпочали обговорення можливості введення миротворчого корпусу на Донбас. Учора увечері (за київським часом) міністр закордонних справ Павло Клімкін планував пояснити українську позицію на засіданні Ради Безпеки. Нагадаємо, лише цей орган може санкціонувати введення «блакитних шоломів». На момент верстки номера, дебати в Нью-Йорку не розпочалися.

З проханням дати оцінку реальності шансів появи міжнародних миротворчих сил в зоні АТО кореспондент «Голосу України» в Республіці Польща звернувся до Януша Онишкевича *(на знімку)* ***— польського політика та експерта, міністра оборони у 1992/1993 та 1997—2000 рр., депутата Європейського парламенту у 2004—2009 рр., де він обіймав посаду віце-президента та заступника глави Комісії ЄП у закордонних справах.***

— Як ви оцінюєте ініціативу української влади щодо запрошення миротворчої місії на Донбас?

— На мою думку, це добра ідея. Але за умови, що буде взагалі виключена можливість участі в цій місії не лише російських військ, а й військових інших залежних від Росії країн, таких як Білорусь, наприклад, а також залежних від Кремля держав-учасниць ОДКБ (Організації договору про колективну безпеку. — **Ред.**), в якій домінує РФ. Однак я дуже скептично ставлюся до можливості реалізації цієї ідеї з огляду на те, що для цього необхідна згода Ради Безпеки ООН, в якій Російська Федерація має право вето. Проте варто спробувати, хоча б навіть для того, щоб побачити, як саме Кремль обгрунтовуватиме та чи взагалі намагатиметься аргументувати свою протидію такій ініціативі.

— Мабуть, враховуючи таку невтішну перспективу, українське керівництво паралельно звернулося до керівництва ЄС в особі голови Європейської Ради Дональда Туска з проханням направити на Донбас військову місію ЄС?

— Думаю, що шанси на такого роду рішення ЄС є дуже незначні, бо Європейський Союз хоч і має засоби для реагування у кризових ситуаціях, але, швидше за все, прагнутиме в цій ситуації заручитися мандатом ООН... А такого мандата не отримає. Проте, ще раз підкреслюю, що Києву варто робити такого роду кроки, демонструючи, що Україна прагне запровадження ефективного та дієвого відмежування території, яку контролює український уряд, від зон, що контролюються терористами чи російськими найманцями. Думаю, що це добрий політичний сигнал.

— Виходить, Україна приречена залишатися сам на сам із агресором?

— Вважаю, що Україна приречена сама на себе у тому сенсі, що вона мусить взяти на себе роль того, хто має зупинити крокуючу експансіоністську політику Москви. Звичайно ж, зробити це ваша держава зможе лише за підтримки демократичних країн НАТО, ЄС та інших. Причому ця допомога, на мою думку, не повинна обмежуватися наданням виключно гуманітарної та фінансової підтримки, а мусить мати елемент чисто військової підтримки — шляхом поставок відповідної кількості необхідного обладнання, а навіть зброї.

— Що стосується останнього, то, як бачимо, також немає одностайної підтримки України. Спостерігаємо розлам серед європейських лідерів, брак одностайного підходу ЄС та США...

— Так, Україна просить, це правда. Натомість на Заході немає розламу, є відмінність думок. Деякі країни, зокрема Німеччина, вважають, що принаймні вони не повинні надсилати зброю в Україну. На цей момент до цього грона належить, на жаль, також Великобританія. Але є й інша група країн, наприклад, Польща, де не кажуть про те, що не постачатимуть зброї в Україну. А отже, залишаються певні люфти, які дають підстави для того, щоб малювати також позитивні сценарії.

Розмовляв наш власний кореспондент у Польщі Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Фото зі сторінки wiadomosci.wp.pl

Греція: чотири місяці, щоб перевести дихання

Міністру фінансів Греції Яннісу Варуфакісу вдалося вмовити Єврогрупу продовжити фінансову допомогу країні ще на чотири місяці. «Було зроблено перший крок у процесі відновлення довіри. Ми знайшли спільну мову, щоб знову досягти угоди», — цитує голову Єврогрупи Єруна Дейсселблума Reuters.

Учора уряд Греції надав Брюсселю перший пакет реформ, спрямованих на поліпшення економічної ситуації в країні. За умовами Брюсселя, у списку невідкладних заходів мають бути боротьба з корупцією і жорсткі зміни в податковій політиці. Як ці реформи можуть поєднуватися з обіцянками СІРІЗА послабити заходи жорсткої економії в країні, запроваджені попереднім урядом, не відомо. Проте напередодні переговорів прем'єр-міністр Алексіс Ципрас обіцяв, що завдяки угоді фінансовий тиск на пересічних громадян зменшиться.

Як повідомляє Bild, після розгляду пакета реформ Євросоюз, Європейський центробанк і МВФ висловили свої зауваження. Зокрема, Греція планує завдяки жорсткій податковій реформі додати до скарбниці майже 8 млрд. євро, зробивши ставку на оподаткування олігархів та збільшення штрафів за контрабанду сигарет і нафтопродуктів. Окрім того, Афіни хочуть продовжити приватизацію.

Водночас в ЄС усвідомлюють, що Європа отримує лише чотиримісячну можливість перевести дихання. І хоча президент Франції Франсуа Олланд та канцлер Німеччини Ангела Меркель висловилися за те, щоб Греція не залишала єврозону, Європейський центральний банк розробляє сценарії і на цей випадок.

Не надто оптимістичні настрої і в пересічних греків. Тільки за п'ятницю з рахунків у місцевих банках було знято майже мільярд євро.

Путінізм навічно

У Москві минулої неділі відбулася акція «Антимайдан». За даними поліції, у ході та мітингу взяли участь майже 35 тисяч осіб. Очолили «Антимайдан» байкер на кличку Хірург (великий друг Путіна), чеченське земляцтво в столиці, публіцист Микола Старіков, козаки, бабусі-сталіністки й багато бідних студентів, яких декани та ректори погнали на сходку патріотів. Головна мета «руху» людей Москвою полягала в тому, щоб не допустити в Росії «кольорових революцій».

«Путінці назавжди» (так було написано на грудях бабусі) в усіх бідах України звинувачували американців, «київську хунту» і «п'яту колону» в Росії. Гаслами «Антимайдану» стали «Янкі, йдіть і Майдан із собою беріть», «Майдану в Росії не буде». Учасники ходи несли портрети Михайла Ходорковського й Бориса Нємцова з написом «Організатори Майдану». А Путін і молодий президент Чечні Кадиров, навпаки, були на вустах революційних трудящих, які кричали про те, що Росії загрожує «концентрація антиросійського під пісеньки Андрія Макаревича».

До слова, «Антимайдан» було профінансовано владою. Журналісти зафіксували десятки фактів видачі «зарплати» учасникам акції. Незважаючи на економічну кризу, на збереження і зміщення влади, на любов народу до Кремля гроші є.

А взагалі, створюється враження, що Росія живе за майданним календарем, не маючи власного. Політичний порядок денний — тільки український, іншого немає. Головні й постійні новини в РФ — це воююча Україна. Як написав політолог Станіслав Бєлковський, «Україна, нарешті, пояснила Росії, навіщо ми живемо. Щоб більше трьох не збиратися й нічого ніколи в держави не вимагати». Сенс існування Росії — боротися із США, встановити глобальну диктатуру, європейський «ГУЛАГ», а Путін буде, як казав Жириновський, «верховним правителем». Щоправда, є й інші думки. Покійна Валерія Новодворська говорила: «Україна — це Русь, яка залишилася вдома».

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

ТИМ ЧАСОМ

Угоду можуть заблокувати

Євросоюз може загальмувати розвиток ядерного проекту Росії та Угорщини, **інформує The Financial Times.** Як повідомлялося раніше, наприкінці 2014 року Росія і Угорщина підписали документи щодо будівництва п'ятого й шостого блоків АЕС «Пакш» з реакторами за російською технологією ВВЕР-1200.

Однак Брюссель стривожений, що контракт із Росією укладено без оголошення попереднього конкурсу, а також тим фактом, що деталі угод мають закритий характер. Єврокомісія не заперечує проти домовленостей у цілому, однак угоди нині вивчають одразу два європейські регулювальні органи — Європейська комісія з атомної енергії і антимонопольне агентство, пише видання.

Після програшу на довиборах провладна партія Угорщини «ФІДЕС» втратила конституційну більшість у парламенті («Євроньюз»)

З нагородами й масою вражень

Щороку Республіка Корея запрошує представників зимових видів спорту з усього світу відвідати спортивний табір Dream Program. У програмі беруть участь юні спортсмени від 13 до 19 років. Світове спортивне співтовариство, включаючи Міжнародний олімпійський комітет, залучає дедалі більше країн до участі в цьому заході, підтримуючи таким чином інтерес до зимових видів спорту й зокрема до Олімпійських і Параолімпійських ігор. Саме в містечку Пхенчхан, де перебуває тренувальний табір учасників, будуть проводитися Зимові олімпійські й Параолімпійські ігри 2018 року.

Цього разу представляти нашу країну випала честь біатлоністам із Сумської області: Вікторії Леденко, Анастасії Дидоренко та Катерині Свинаренко. Супроводжувала спортсменів у цій подорожі співробітник Федерації біатлону України Лілія Будзуляк, котра й розповіла про перебування українок у Кореї.

— Участь у Dream Program 2015 відкрило нові обрії у співробітництві між федераціями в усьому світі під девізом: «You are Champs! We are Friends!». Кожен день перебування був розписаний погодинно, за кожною країною були закріплені волонтери, які всюди супроводжували учасників і були готові відповісти на численні запитання й упоратися з будь-якою ситуацією. Вони й зустрічали, і проводжали наших спортсменів в аеропорту Incheon.

Програма стартувала грандіозною церемонією відкриття. Крім делегацій, торжество відкриття зібрало спонсорів, представників уряду провінції Гангвон та олімпійського комітету Кореї, посла України, членів Спортивної академії зимових видів спорту, також запросили кілька національних колективів. Для нас було великою честю знайомство з послом України в Республіці Корея Василем Мармазовим. Василь Євгенович під час усього нашого перебування підтримував з нами зв'язок.

Перший день почався з відвідування олімпійських об'єктів, ми побачили масштабні стадіони для лижних перегонів, біатлонний стадіон, величезний трамплін з оглядовим майданчиком на самій вершині споруди, льодовий палац і найсучасніші доріжки для бобслею. Далі ми відвідали місцевий зимовий фестиваль, зі сніжними скульптурами, різноманітними атракціонами й спільними фотосесіями.

Наступні п'ять днів займалися тренуваннями на сучасному біатлонному стадіоні. Нашим спортсменам показали офіс федерації біатлону. Ми часто обговорювали різні методики тренувань, розповідали про Україну, ділилися досвідом із тренером, з яким працювали протягом двох тижнів перебування. Знайомилися з місцевою кухнею, яка вразила різноманітністю смаків, переважно дуже гострих, але водночас дуже незвичайних.

Побували ми також і в столиці країни. Вона залишила яскраве враження. Після повернення із Сеула на нас чекали тренування, що тривали до кінця перебування в Кореї. Крім цього, щодня нам організовували захопливі вечірні заходи: ми вчилися тхеквондо, несли олімпійський вогонь, грали в місцеві ігри, слухали лекцію про зимові олімпійські види спорту, відвідували тренерські зібрання. Одне з них було присвячено Олімпійським іграм, ми згадували найзахопливіші моменти за всю історію зимових олімпіад, підписували клятву спортсмена, малювали стінгазету про антидопінг і представляли її публіці.

На останній день були заплановані змагання з кожного виду спорту. Наші дівчатка старалися щосили, бо дуже нелегко пройти хоч і невеликий, але один із складних відрізків олімпійської траси. Можемо пишатися, що всі три призові місця дісталися українкам: «золото» — Катерині Свинаренко, «срібло» — Анастасії Дидоренко, «бронза» — Вікторії Леденко.

Цей щасливий день закінчився прощальною вечіркою, на якій країни розповідали про себе, показували свої ремесла й сувеніри. Наша делегація презентувала найвідоміші місця, розповіла про кухню й традиції України. На церемонії закриття нам вручили медалі, пам'ятні сертифікати й сувеніри про участь у Dream Program 2015. Юні українські біатлоністки гідно представили нашу країну й залишили по собі слід в історії цього заходу.

На знімку: українська команда під час екскурсії.

Фото Лілії БУДЗУЛЯК.

Контрольні матчі

Футбол. «Шахтар» (Україна, Донецьк) — ГКС (Польща, Тихи). 3:1. Голи: Адріано, 63, Коста, 66, Срна, 78 — Врана, 58.

«Шахтар»: П'ятов (Сарнавський, 81), Срна, Кучер (Кривцов, 64), Воловик (Азеведо, 64), Ракицький, Фернандо (Степаненко, 64), Фред (Іванісеня, 80), Коста (Загорулько, 80), Тейшейра, Тайсон (Марлос, 64), Адріано (Безбородько, 80).

«Шахтар» — «Динамо» (Білорусь, Мінськ). 2:0. Голи: Адріано, 72 (п), Коста, 74.

«Шахтар»: Сарнавський (Каніболоцький, 46), Дентіньйо (Іванісеня, 67), Кривцов (Кучер, 46), Ордець (Воловик, 46), Ісмаїлі (Шевчук, 46), Степаненко (Ракицький, 46), Фред (Фернандо, 46), Веллінгтон (Загорулько, 67), Тейшейра (Марлос, 46), Тайсон (Коста, 46), Гладкий (Адріано, 46).

«Ворскла» (Україна, Полтава) — «Вісла» (Польща, Плоцьк). 4:0. Голи: Ткачук, 32, 56, Ковпак, 49, 67.

«Ворскла»: Непогодов, Жениленко, Логінов (Ічанський, 75), Пернацький, Пердута, Кизилатеш, Скляр, Ткачук, Січкарук, Ковпак, Янузі.

«Металург» (Україна, Запоріжжя) — «Алашкерт» (Вірменія, Мартуні). 1:1. Голи: Кулач, 90+1 — Ванвелкенгайсен, 56.

«Олімпік» (Україна, Донецьк) — «Окжетпес» (Казахстан). 3:0. Голи: Тищенко, 50, Ситник 70, Лисенко, 80.

«Олімпік»: Махарадзе, Гришко (Дитятьєв, 60), Міщенко, Іванов, Тищенко (Доронін, 76), Огиря, Лебедь (Ситник, 60), Дорошенко (Семенина, 46), Драченко, Моха (Бровченко, 60), Кадимян (Лисенко, 46).

***

Маріупольський «Іллічівець» продовжить приймати суперників на стадіоні «Метеор» у Дніпропетровську.

Грають наші суперники

Результати матчів у національних чемпіонатах клубів — опонентів українських команд у європейських кубках.

Німеччина. «Падерборн-07» — «Баварія» (Мюнхен). 0:6. Голи: Левандовський, 24, 37, Роббен, 63 (п), 86, Рібері, 72, Вайзер, 78.

Франція. «Генгам» (Генган) — «Монпельє». 0:2. Голи: Сансон, 2, Беріго, 55.

Греція. «Панатінаїкос» (Афіни) — «Олімпіакос» (Пірей). 2:1. Голи: Масуаку, 49 (автогол), Петрич, 78 — Домінгес, 90.

Не стало легенди

На 87-му році життя помер легендарний футболіст і тренер київського «Динамо» Михайло Михайлович Коман.

У складі киян за десять років виступів блискучий нападник провів 172 матчі, забивши 62 м'ячі. Коман допоміг виграти перший для «Динамо» всесоюзний приз (Кубок СРСР 1954 року). Тричі Михайло Коман входив до числа 33 найкращих футболістів СРСР.

А потім Михайло Михайлович, коли перейшов на тренерську роботу, дав путівку у велике футбольне плавання десяткам гравців, котрі стали видатними майстрами.

Редакція «Голосу України», у штаті якої працювали вихованці Михайла Михайловича, висловлює глибокі співчуття сім'ї та близьким великої людини футболу.

ФОТОФАКТ

У критому велотреку Навчально-спортивної бази літніх видів спорту МО України у Львові відбувся зимовий чемпіонат України з велоспорту (трек) для всіх вікових та кваліфікаційних груп (чоловіки, жінки, юніори, юніорки, юнаки, дівчата).

У змаганнях участь брали майже 200 найсильніших велосипедистів національного рівня, які представляли збірні 10 областей України. Головний суддя змагань — арбітр національної категорії Володимир Набойщиков (Львів).

Фото Євгена КРАВСА (зі Львова, спеціально для «Голосу України»).

У НОМЕР

Турнірна хроніка

Стрибки у воду. Росток (Німеччина). Етап Гран-прі. Українці Ілля Кваша та Олександр Горшковозов здобули перемогу у синхронних стрибках із 3-метрового трампліна (406.11 бала). А перед цим Кваша виборов «бронзу» в індивідуальних стрибках на трампліні (3 метри).

Біатлон. Раубичі (Білорусь). Чемпіонат світу серед юніорів. Українка Юлія Журавок, котра на цих змаганнях уже здобула золоту медаль в індивідуальних перегонах, стала ще й бронзовою призеркою в перегонах переслідування (10 км).

1. Марі Гайнріг (Німеччина) (0+0+0+0) — 27:58.3; 2. Галина Вишневська (Казахстан) (0+0+1+1) — +15.4; 3. Юлія Журавок (Україна) (0+0+0+0) — +20.7.

Юнаки. Естафета, 3х7,5 км. Збірна України (Віталій Труш, Назарій Цебринський, Дмитро Івасенко) виграла срібні медалі.

Теніс. Сестри Кіченок виборoли парний титул на турнірі серії ITF у Кройцлінгені (Швейцарія). Призовий фонд змагань — 50 000 доларів. Фінал. Людмила Кіченок/Надія Кіченок (Україна, перші сіяні) — Форетц/Рамьялізон (Франція). 6:3, 6:4.

***

Москва (Росія). Міжнародний турнір. Призовий фонд — 25 000 доларів. Парний розряд. Фінал. **Анастасія Васильєва (на знімку)**/Морозова (Україна/Білорусь, перші сіяні) — Дзаламідзе/Кудерметова (Росія, другі сіяні). 6:4, 6:4.

Баскетбол. Регулярний чемпіонат. Суперліга. «Хімік» (Южне) — «Черкаські Мавпи». 100:71 (21:23, 20:19, 34:18, 25:11). «Миколаїв» — «Дніпро» (Дніпропетровськ). 56:96 (18:23, 18:26, 7:19, 13:28). «Київ» — «Дніпро-Азот» (Дніпродзержинськ). 124:98 (33:23, 38:28, 28:21, 25:26). «Політехніка-Галичина» (Львів) — «Говерла» (Івано-Франківськ). 71:65 (20:17, 19:11, 12:18, 20:19).

«Хімік» — 24 перемоги, «Будівельник» — 21, «Дніпро» — 14, «Київ», «Черкаські Мавпи» — по 12, «Миколаїв» — 11, «Ферро-ЗНТУ» — 10, «Говерла», «Одеса» — по 6, «Дніпро-Азот» — 5, «Політехніка-Галичина» — 4.

Хокей. Регулярний чемпіонат країни. «Витязь» (Харків) — АТЕК (Київ). 4:5 (3:1; 1:2; 0:2). «Витязь» — АТЕК. 12:3 (6:0; 2:0; 4:3).

«Кременчук» — 12 очок, АТЕК — 6, «Витязь» — 3, «Дженералз» (Київ) — 3.

Бокс. У Волгограді «Українські отамани» зазнали поразки від «Команди Росії» у 6-му турі Всесвітньої серії боксу (WSB) — 0:5. Однак програли гості не без суддівської «допомоги».

Засудили нашого киргизького легіонера Азата Усеналієва. У четвертому раунді Азат вирівняв бій та рахунок. А у п'ятому був значно кращим за суперника. Проте судді віддали перемогу роздільним рішенням російському боксеру.

Потім засудили нашого Павла-Огнеслава Іщенка. Другий та третій раунди, які він виграв, віддали росіянину. А підсумковий рахунок такий, ніби Іщенко взагалі лише пропускав удари. Ганьба, та й годі!

Як судили Олександра Хижняка — справжній цирк. Четвертий раунд Хижняк виграв без питань, але арбітри знову дивилися в інший бік та нараховували по-своєму. У підсумку Сашко програв роздільним рішенням суддів.

Стосовно ще двох боїв, то наші Олег Зубенко (69 кг) та Ігор Шевадзуцький (+91 кг) поступилися в рівній боротьбі досвідченішим суперникам. Отака оригінальна арифметика вийшла у суддів WSB. Матч-відповідь з росіянами «отаманів» проведуть у квітні.

Фото з архіву «Голосу України».

У Кременчуці, на Полтавщині, майже 200 дітей воїнів–земляків, які беруть участь в АТО, у місцевих навчальних закладах забезпечено безплатним харчуванням — за рахунок коштів міського бюджету, *запевняє наш власкор Василь Неїжмак*

Рада аграрних підприємств Чортківського району, на Тернопільщині, виплачуватиме одноразово три тисячі гривень тим, хто вирішить йти до війська, щоби допомогти району виконати мобілізаційний план, *стверджує наш кореспондент Любов Левицька*

Нереформована економіка відлякує інвесторів

БАЛАНС ТИЖНЯ

**** Уряд подав на затвердження Верховною Радою зміни до держбюджету на рік нинішній — про безбороду версію.***
**** Міністерства оприлюднили інвестиційні проекти щонайменше на 7,5 мільярда доларів США — про пікантні моменти.***
**** Падіння промвиробництва прискорилося у січні до 21,3 відсотка — про обнадійливі винятки.***

Приховувати від людей нічого

Якщо зважити на провальний 2014-й (падіння ВВП, за оцінками НБУ, сягнуло 6,7 відсотка), то важко збагнути, як звести бюджетні кінці з кінцями без того, щоб не пересмикувати. Треба підняти доходи від очікуваного надходження ПДВ на 11,8 мільярда гривень, проте доходи громадян не зростають. І економіка, схоже, не витягне навіть за допомогою інфляції. Почасти — через недолуге електронне адміністрування, почасти — через обмежені обсяги споживання. Очевидно автори нової версії держбюджету скажуть: вирішуватимемо проблеми по мірі їх надходження. І це багатьом нагадає бюджетні версії уряду Миколи Азарова, які часто також приголомшували темпами зростання доходів у 200—300 відсотків. Проте нова версія держбюджету — не старий анекдот із бородою. Бо керувати економікою другий рік поспіль доводиться у протистоянні не одній, а багатьом кризам — в промисловості, банківській, бюджетній сферах. Бо те, що дореволюційний уряд зазвичай приховував, нова версія держбюджету підкреслює.

Так, оновлений прогноз макроекономічних показників передбачає гальмування економічного спаду до 5,5 відсотка (попередній розрахунок — 4,7) з одночасним зростанням номінального ВВП — на 129,4 мільярда гривень. Отже, уряд прогнозує інфляційне зростання доходів. Інфляція прогнозується на рівні 26,5 відсотка, а гривня девальвує, за новою версією, до 21,7 гривні за долар США. Будь-які порівняння бюджетів мирного часу з нинішнім, умовно кажучи, воєнним, нікчемні апріорі. Нова версія держбюджету, яку мають розглянути ось-ось в парламенті, має забезпечити фінансування і воєнних, і мирних потреб, подбати про приблизно мільйон переселенців із воюючих територій, розпочати виснажливий процес відновлення зруйнованих міст і сіл Донбасу, промислових і сільськогосподарських підприємств, інфраструктурних об'єктів. Уже зрозуміло, що єдино можливим інструментом для виконання цих завдань можуть бути реформи, на які також потрібні гроші. Тому так важливо зацікавити інвесторів вкладати їх у нашу країну.

Підсумую: зміни у фіскальній, податковій, бюджетній сферах повинні формувати сприятливий інвестиційний клімат. Він має стати базовою платформою для відновлення і розбудови економіки.

Хто кому завинив — ще те питання

Мова не лише про покращення інвестиційного клімату на законодавчому рівні, що дуже важливо, а й про організаційно-правові завали у відношеннях між владою та великими інвесторами. Цього тижня міністр енергетики і вугільної галузі Володимир Демчишин визнав, що компаніям Shell і Shevron, які налаштовуються піти з ринку, завинила значні суми відшкодування ПДВ Державна фіскальна служба.

ВІД ПЕРШОЇ ОСОБИ

Міністр енергетики й вугільної промисловості Володимир Демчишин:

«У мене з ними були зустрічі, і я маю сказати, що вони припинили свою роботу не лише через загальноекономічні причини. Були й інші. По-перше, падіння цін на нафту. По-друге, результати їхнього буріння. Але ще однією і дуже важливою причиною, яка могла бути вирішена, стало неповернення ПДВ».

Уже давно помічено, що чиновники ставляться до інвесторів апріорі так, ніби вони їм у чомусь завинили, а не навпаки. Цей феномен важко пояснити, якщо закривати очі на їхню пихатість, самодурство, корупцію. Найпікантніший момент тижня, як на мене, стався за участі міністра економічного розвитку і торгівлі Айвараса Абромавичуса, який, пояснюючи, чому замість запланованої донорської конференції з відбудови Донбасу пройде дві інвестиційні конференції, розповідав про особливості донорства — грошей на безповоротній основі. Таких колосальних коштів задарма ніхто не дасть, на відбудову Донбасу їх треба заробляти самостійно.

Цей епізод найпромовистіше вказує на важливість завдань поточного моменту, які так чи інакше полягають у залученні в економіку країни багатомільярдних інвестицій. Тим паче, що, за словами Айвараса Абромавичуса, інвестиційних проектів не бракує. Мінагропрод, Міненерговугілля, Мінінфраструктури вже оприлюднили інвестиційні проекти щонайменше на 7,5 мільярда доларів США.

Заводи просять капіталовкладень

Це правда, але банківська криза, яка перекочувала з минулого у рік нинішній, відлякує інвесторів не менше, ніж конфлікт на сході. Якщо на початку року обсяг прямих інвестицій (акціонерний капітал нерезидентів) становив 57,056 мільярда доларів США, то через курсову різницю він уже знизився на 12,247 мільярда доларів США, майже на 20 відсотків. Гривня втрачає свою платоспроможність, а економіка продовжує потерпати від дисбалансів — макроекономічних, банківських, виробничих, бюджетних. Промисловість, нагадаю, за рік скоротила виробництво більш як удвічі. Як найбільший споживач інвестицій на відсутність капіталовкладень вона відповідає простоями і безробіттям. На жаль, січень показав, що падіння виробництва прискорюється навіть без частини територій. Перший місяць року, звісно, не показовий для розвитку ділової активності, проте мова вже не про симптоми, а тенденції. Металургійне виробництво в річному численні просіло на 19,9 відсотка, машинобудування — на 32,5 відсотка, виробництво коксу та продуктів нафтопереробки — на 55,1 тощо. Поза тим є і обнадійливі винятки. Держстат зафіксував промислове зростання у чотирьох західних областях — Львівській, Закарпатській, Чернівецькій Рівненській на Сумщині.

Сергій ВЛАД.

Тарифи на газ ще не зросли, а послуги вже дорожчають

З розцінками монополістів важко сперечатися

СИТУАЦІЯ

Розмови про те, що газ ось-ось має подорожчати, просто витають у повітрі. Про це говорять усі. Насамперед урядовці, котрим потрібно звести докупи вже взяті на себе зобов'язання і ті, що узгоджуються. І все це на тлі важкої зовнішньополітичної ситуації та міжнародних валютних траншів, що разом ставить наші ціни у пряму залежність від фінансової допомоги. Не перестають бідкатися самі газівники, мовляв, без нових розцінок їм просто не вижити. Але найбільше потерпають споживачі. Якщо вартість збільшиться у рази, про що ходить чимало чуток, як тоді бути?

Колонка ваша, вимоги наші

Але доки урядовці дискутують, а експерти складають не надто оптимістичні прогнози, тарифне життя не стоїть на місці. Хмельничанин Володимир Олександрович подзвонив до корпункту, щоб розповісти, скільки і за що йому довелося заплатити вже тепер.

— Років п'ять тому ми у квартирі поміняли газову колонку, — розпочав пенсіонер. — Зрозуміло, що всі ці роботи виконують лише фахівці із газконтори. Тоді вони і поставили мідну трубку, яка з'єднує колонку з газовою трубою.

Але нещодавно до квартири навідалися представники «Хмельницькгазу» і повідомили: «Мідне з'єднання не годиться. Змінилися норми, і тепер воно вважається небезпечним в експлуатації. Негайно міняйте на інше, дозволене за новими правилами».

Чоловік розгубився. Адже ні тоді, ні тепер жодних робіт самостійно не проводив, нічого не з'єднував і не підключав. Якщо газівники поставили «неправильну» деталь, то чому тепер він мусить мати клопіт з її заміною? На що одразу почув: «А акт виконаних робіт можете надати?»

ФАКТ

За даними Хмельницького облуправління статистики, обсяги постачання електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря за минулий рік в області скоротилися на 18,5 відсотка.

Цим запитанням просто поставили в глухий кут, бо хто ж зберігатиме стільки років такий документ. Тож на заперечну відповідь чоловік отримав припис, відповідно до якого мусить замінити трубку, бо інакше просто відключать газ у квартирі.

Як законослухняний споживач чоловік відправився до газівників, щоб ті все замінили, як належить. Та виявилося, що за цю операцію мусить заплатити... аж чотириста гривень. Саме такі розцінки найбільше обурили. Хіба можуть кілька десятків сантиметрів трубки і робота з її заміни стільки коштувати?

Якби сам це робив, все коштувало б у десятки разів менше. Але самому — зась, бо на всі газові роботи монополію має лише організація, яка постачає газ.

Щоправда, через кілька днів Володимир Олександрович перетелефонував і повідомив, що він довго сперечався, але все-таки «збив» ціну до трьохсот гривень. Хоча і її вважає вкрай завищеною. А от чи змогли наполягти на таких розцінках інші споживачі, невідомо. Втім, вибору у них немає, бо вони не можуть ані замовити послугу в іншого виконавця, ані обрати постачальника енергоносія. Монополіст диктує розцінки. Встановлення котла, заміна газової колонки, перевірка лічильника — усе це коштує недешево.

Що менші доходи — то небезпечніше для споживача

А наскільки виправдана така дорожнеча, споживачеві важко судити. Йому залишається лише погоджуватися із тим, що компанія зазнає збитків, а відтак змушена перекривати їх за рахунок тих, кому надає свої послуги. Вже вкотре ПАТ «Хмельницькгаз» повідомляє, що обсяги споживання і транспортування блакитного палива на Хмельниччині істотно скоротилися. Так, за минулий рік над тим, щоб зекономити, активно працювали теплопостачальні підприємства краю, бюджетна сфера, промисловість, побутові споживачі. У результаті «Хмельницькгаз» транспортував 802 мільйони кубометрів, що на 93 мільйони менше, ніж попереднього року. А те, що Кабмін оцінює як беззаперечне досягнення, тобто зменшення споживання блакитного палива, на місцях сприймають не інакше як прямі втрати. Адже саме через таку економію товариство недоотримало 33,5 мільйона гривень. Тож тут говорять відверто: падіння обсягів споживання, відтак і транспортування природного газу в умовах складної економічної ситуації та інфляційних процесів негативно позначилися на фінансово-економічному стані компанії. Як наслідок, інвестиційну програму минулого року було виконано лише наполовину. Тож газівники попередили: від цього напряму залежить технічний стан газових мереж, забезпечення безперебійного та безаварійного газопостачання. Тільки через те, що недоотримали тарифну виручку, підприємство змушене зменшити витрати на закупівлю спецавтотранспорту та спецінструменту, приладів комплексного обстеження, встановлення засобів телеметрії на газорозподільчих пунктах...

Мал. Миколи КАПУСТИ.

ЦИТАТА

«Якщо найближчим часом Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, не затвердить нові, економічно обгрунтовані тарифи на транспортування і постачання, ПАТ «Хмельницькгаз» не зможе в повному обсязі виконати взяті на себе зобов'язання перед споживачами, зокрема, у такому життєво важливому питанні, як забезпечення безперебійного та безаварійного газопостачання Хмельниччини», — офіційно повідомили у службі зв'язків з громадськістю.

— Ми планували в рамках інвестпрограми капітально відремонтувати понад 14 кілометрів газопроводів, однак відремонтовано лише 11. Із запланованих для встановлення 24 вузлів обліку не встановили жодного. Із 26 спецавтомобілів не відремонтовано і половини. Крім того, із визначених для ремонту 665 газорозподільчих пунктів, станцій катодного захисту полагоджено менше трьох сотень, — підбив підсумки головний інженер Олександр Лоб.

Як таке відставання від планів впливає на безпеку роботи системи, сторонній людині сказати важко. Але, якщо згадати, що навіть мідна трубка від колонки потребує негайної заміни, то що говорити про невідремонтовані кілометри газопроводів, газорозподільчі пункти, інші об'єкти?

Крім того, не варто думати, що внутрішні фінансові проблеми виникли лише у газівників.

Насправді про падіння обсягів виробництва, грошових надходжень і прибутків можуть говорити майже всі без виключення надавачі послуг. І кожне таке зменшення так чи інакше мусить компенсувати зі свого гаманця споживач. Чи вистачить його на всіх? І чи справедливо перекладати безпеку газової системи у найширшому розумінні цього слова на його плечі?

За чий рахунок фінансова безпека?

У тому, що система має бути справною, ніхто не сумнівається. Та якщо кожен власник квартири відповідає за безпеку своїх приладів, то за чий рахунок гарантуватиметься надійність усієї системи?

Тут-таки вигулькнуло питання про встановлення безплатних лічильників, яке пов'язане не так з фізичною, як з фінансовою захищеністю всіх учасників цього ринку. Посилаючись на Закон України «Про забезпечення комерційного обліку природного газу», газівники твердять, що до початку 2018 року в області має бути встановлено безплатні лічильники ще 50 тисячам абонентів. Щоб упоратися із таким завданням, необхідно щороку витрачати понад 25 мільйонів гривень. Однак через скорочення обсягів транспортування та недофінансування компанії потрібно додатково майже дев'ятнадцять мільйонів гривень на виконання робіт, придбання та встановлення лічильників. Де їх брати?

Газівники наводять свої підрахунки. Вартість газу для населення та промислових споживачів за рік зросла відповідно на 60 та 90 відсотків. А тариф на послугу з транспортування збільшився лише на п'ятнадцять відсотків, а з постачання — взагалі на сім. Споживачі радіють, що хоч тут трохи зекономили. Постачальники не знають, як компенсувати цю несправедливість. Переконані, такий дисбаланс разом зі зростанням цін на матеріали та обладнання вкрай негативно впливає на фінансовий стан компанії.

Те, що без грошей не буває газу, всі давно зрозуміли. Але чи насправді безперебійне газопостачання перебуває у такій жорсткій залежності від зростання тарифів? Невже немає інших варіантів? Чи всі проблеми галузі треба розв'язувати лише за рахунок споживача, чи, можливо, є якісь внутрішні резерви? Невідомо. Принаймні про них мало повідомляють. Зате про нові тарифи ми дізнаємося дуже швидко. І так само оперативно починаємо платити за дедалі вищими розцінками. Бо іншої альтернативи для нас, мешканців багатоповерхівок, просто немає.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

ВРОЖАЙ

Немає сенсу укладати угоди і гадати, чи надійдуть кошти

Через хвилю банківських банкрутств аграрії ризикують залишитися без грошей.

Як сироті женитися, то й ніч мала. На Херсонщині це народне прислів'я нині часто згадують працівники та керівники тваринницьких господарств — дуже вже воно пасує до нинішнього стану справ на місцевому продовольчому ринку. Після того як українські митники й прикордонники стали активніше перекривати шлях на цей ринок м'ясу, завезеному за «сірими» та відверто контрабандними схемами, попит на вітчизняну продукцію збільшився, відповідно зросли й ціни. Та продати партію продукції, а не просто бичка чи шматок сала, стало значно важче.

Час продавати, та не можна торгувати

— Коли оптова ціна яловичини живою вагою з 15 гривень за лічені тижні підскочила до 26 гривень за кілограм, ми спочатку дуже зраділи. Адже собівартість м'яса у нашому господарстві сягає 16 гривень, і надто низькі ціни, які диктували перекупники, не давали розвиватися. Та нині комерційний банк, де відкрито наш розрахунковий рахунок, припинив платежі і перебуває на межі банкрутства. Тож ми поки що не можемо продавати яловичину оптовикам — вони хочуть розраховуватися у безготівковій формі. Немає сенсу укладати угоди і потім гадати, чи отримаємо ми сплачені гроші і коли взагалі це станеться, — розмірковує голова одного з найбільших колись сільгосппідприємств Білозерського району Херсонщини, приватно-орендного кооперативу «Зоря", Герой України Дмитро Моторний. — Звісно, відкриватимемо рахунок в іншій фінустанові, однак тут ще треба добре подумати, який банк обрати, щоб не потрапити на ті самі граблі. Адже більшість банків у таку кризу ненадійні.

У перспективі — повернення до бартеру

На додачу у проблемному банку, який на весь регіон нині має жалюгідний ліміт видачі готівки у двадцять тисяч гривень, «застрягли» ще три мільйони гривень коштів господарства. Через це «Зоря» досі не в змозі виплатити своїм 240 працівникам зарплату ще за січень, купувати запчастини й пальне для підготовки до посівної. І в такому стані нині опинилися чимало великих та середніх агрофірм Таврії — наче є і гроші на рахунку, і попит на зерно та м'ясо, але рахунки заблоковано і вигідною для виробника кон'юнктурою важко скористатися. Через ситуацію, коли десятки банків «потопають» у морі економічних проблем, незабаром аграрії змушені будуть повернутися до бартерних операцій, поширених на початку 1990-х років — пшеницю мінятимуть на «солярку», а свинину чи яловичину — на добрива та хімікати. Щоправда, держава від таких схем тільки програє: адже з бартерних операцій податків зазвичай не сплачують і документально їх не оформлюють.

Та багато хто з власників тваринницьких господарств нині просто згортає діяльність до кращих часів. На Херсонщині відновилося масове вирізування худоби, що підтверджують і офіційні статистичні дані.

За останній рік поголів'я великої рогатої худоби на Херсонщині скоротилося на 5,8 відсотка — до 114,7 тисячі. Корів стало менше на 0,8 відсотка (71,6 тисячі), свиней — на 6,9 відсотка (71,6 тисячі).

Тільки протягом січня господарства краю реалізували на забій 8,7 тисячі тонн худоби та птиці — на 3,6 відсотка більше, ніж за відповідний період минулого року.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

Хіба можуть кілька десятків сантиметрів трубки і робота з її заміни коштувати аж 400 гривень?

«Приваблива» пропозиція

Продається діючий колектор Бортницької станції аерації! Прокуратура в курсі

Добродії, обережно, каналізація! Продають її в Бориспільському районі, на території Гнідинської сільради — за межами населеного пункту.

Справді, люди! Це не лютневий жарт. Отож у кого є зайві гроші, щоб їх вкласти в землю, будьте уважні. Інакше можна вляпатися в стічні води! Адже на інтернет-сайтах, де реалізують різного роду нерухомість, вимальовалася дивна пропозиція. Там продається діючий колектор Бортницької станції аерації. Не те, щоб колектор, а ділянки під ним. Або, точніше сказати, над ним.

Щоб народ не «нагріли» (а може, і новий Генпрокурор Віктор Шокін розслідуванням справи зацікавиться), одразу викладаємо кадастрові номери згаданих земельних «перлин». Зокрема, це дві ділянки по 10,65 соток 3220882600:04:002:1535 і 3220882600:04:002:1536. А нещодавно віртуози земельних маніпуляцій намалювали на кадастровій карті ще один «діамант» розміром в 6 соток — розмістили його (лише вдумайтеся!) точнісінько поверх гігантських труб, заритих на метровій глибині, якими несуться в Дніпро стоки з Києва та околиць. Його номер — 3220882600:04:002:1571. Побачити ці перлини старань Держземагентства покупцеві — якщо є комп'ютер і Інтернет — не важко. Досить увійти в Публічну кадастрову карту й ввести вищезазначені номери. З того, що там представлено, і що має насторожити і громадян, котрі хочуть придбати ці ділянки, і правоохоронців — у кадастрі наділи значаться як землі державної форми власності, а продаються — як приватні **(див. оголошення на 16-й стор.).** Але ні в прокуратурі, ні в міліції, яких про дерибан державних земель поінформував «Голос України», схоже, такі нестиковки правопорушеннями не вважають. Так само, як і введення в оману покупців.

В оголошеннях з приводу продажу ділянок, розташованих на колекторі, реалізатори не шкодують епітетів. Безліч вигід. У деяких зазначено, що під ділянками пролягають і газ, і електрика. Хоча під цими наділами з комунікацій тільки гігантського розміру каналізаційні труби.

Пишуть, що земля продається «під будівництво будинку»... Хоча хто зі здоровим глуздом зводитиме житло на колекторі чи в його санітарній зоні? А в одному оголошенні міститься навіть вражаючий кадр аерофотозйомки. Напевно, продавці вважають, що з висоти пташиного польоту буде найкраще видно місце розташування виставлених на торг соток. Адже в кадр потрапив і мальовничий канал біля ділянки. Це чи не красномовне підтвердження, що розташований поблизу столиці район, на якому розташована земля, справді елітний?!

Але й тут покупців чекає розчарування. Магістральний канал (і також Бортницької станції аерації) у просторіччі іменують річкою «Говняркою», якою теж іде скидання стоків. Рибу ловити заборонено, купатися не можна, запахи, головний біль тощо.

Хоча ми б порадили продавцям цих земельних перлин доповнити оголошення про продаж такою фразою: «З каналізацією для майбутнього будинку проблему вирішено». Справді, спустив трубу з туалету в колектор і жодних питань. Щоправда, є небезпека, що одного чудового дня все добро полізе назад. Але не сумуйте, добродії власники, згодом вам можна буде спробувати регулювати проходження стоків через свою ділянку й вимагати за це ренту від держави. Чому б і ні!.. Правда, є великий мінус. Колектор старий, прокладений ще 1964 року. Стоки, особливо в паводковий період, деінде випираються назовні.

Очищена рідина хлюпотить в усі боки. Отже, якщо вам, добропорядний покупцю, раптом перестане подобатися жити на каналізації, є варіант висунути претензії і до ріелторів, і до держави.

Мовляв, ввели в оману й «втюхали» землі на колекторі. Адже (від себе додамо) підземні комунікації БСА продаються за потурання (або підтримки) державних чиновників. Є і звернення до них нашої га-

АНЕКДОТ ДО ТЕМИ

— Підсудний, що все-таки спонукало вас на пограбування ювелірного магазину?

— Та ж на вітрині було написано: «Добродії, не пропустіть свій шанс!».

ТИМ ЧАСОМ

Карти і труби знайти не вдалося.

Не треба бути криміналістом, щоб зрозуміти, що без «важкої артилерії» з чиновницьких та контролюючих кабінетів таку оборудку здійснити важко. За всієї поваги, схоже, правоохоронна машина, принаймні окремі її ланки, тепер навмисне гальмують розгляд «колекторної справи». Складається враження, що дехто з районних борців із беззаконням зацікавлений, щоб продавці ділянок на неправомірно виділені на колекторі землі встигли відшукати добропорядного покупця, від якого учасники оборудки сподіваються отримати чималі гроші? Звісно, ми можемо помилятися (і хотілося б, щоб були неправі). Але... Як, приміром, пояснити висновок лейтенанта міліції, оперуповноваженого Бориспільського МВ ГУ МВС України у Київській області, який, буцімто, здійснював перевірку звернення «Голосу України» (там ми вказали і телефони продавців ділянок на колекторі, і людину, яку вони ледь не ошукали).

«В ході проведення подальшої перевірки були здійснені неодноразові телефонні дзвінки на номери <...>, які, як вказано в зверненні, належать продавцям вищевказаних земельних ділянок та зазначені в контактній інформації оголошення на інтернет-сторінках. На час проведення перевірки вищевказані абонентські номери на неодноразові телефонні дзвінки не відповідали, а тому встановити і опитати продавців зазначених в зверненні земельних ділянок не надалось можливим». Тож, роблять несподіваний висновок у Бориспільському міжрайонному відділі ГУ МВС України у Київській області, «перевірку по вищевказаним матеріалам вважати закінченою», хоча там все ж збираються «після встановлення додаткових обставин продовжити перевірку». Тим часом, ріелтори навпаки не зволікають, без усіляких страхів пропонують ділянки на колекторі Бортницької станції аерації під «індивідуальне будівництво». Ось таке розслідування...

Також здивувала позиція прокуратури, де після наших звернень щодо реалізації земель на комунікаціях та півторамісячного розгляду справи почали задаватися дивними, як, на наш погляд, питаннями, про що й повідомили «Голос України» телефоном. Чарівний жіночий голос співробітника прокуратури (принаймні так представилися на тому кінці дроту) інформував, що на ці ділянки претендують жіночки, бо, буцімто, мають право на безоплатну приватизацію. А якісь фахівці, котрі знаються на каналізаційних мережах, не проти того, щоб вищезгадані особи володіли цими землями. Також чарівний голос припустив: «Може, колектор — це просто домисли працівників редакції»? Бо, мовляв, у Борисполі навіть комісію створили з виїздом на місце розташування комунікацій, але нічого такого не побачили...

Як видно, розслідування у Борисполі остаточно зайшло у глухий кут...

Шановні співробітники прокуратури! Напевне, це засмутить і вас, і тих жіночок, але підземний колектор Бортницької станції аерації дійсно існує (у цьому випадку — для тих, хто його шукав, але так і не знайшов на місцевості — наголошуємо саме на слові «підземний»). На жаль, бо комунікації прокладені ще у 1964 році. Стоки, особливо у паводковий сезон, через застарілі труби величезного діаметру не виходять, а просто таки вилітають на поверхню. Можна лише уявити, у якій ситуації опиняться (ні, не жіночки!) громадяни, які придбають ці наділи. Хто відповідатиме, коли під час будівництва буде порушено колектор і на масив, на споруди, які неподалік, людей хлинуть стоки? Хто відповідатиме, коли у підземні труби-тунелі провалиться бульдозер? Може, жіночки, котрі зараз про-

УКРАЇНА

Державне комунальне об'єднання водопровідно-каналізаційного господарства

«КИЇВВОДОКАНАЛ»

Бортницька станція аерації

253660, м. Київ-223 ГСП, вул. Колекторна, 1
тел. 564-65-24

КБ «Хрещатик»
Р/р 2600200010949
МФО 300670
ЗКПО 03358400

21.05.2001 033 1-236

Бориспільська районна
Держадміністрація
Голові
Музиці М.Г.

Даним інформую, що від каналізаційної насосної станції Бортничі - Вишеньки, розташованої в Бориспільському районі, до розсіючого випуску N1 розміщеного в укосі лівого берега р.Дніпро прокладені два залізобетонні трубопроводи діаметром 2,5 м кожний; які належать Бортницькій станції аерації ДКО "Київводоканал" м.Києва.

Ширину санітарно-захисної смуги водоводів, які проходять на незабудованій території при діаметрах більше 1000 мм в сухих грунтах необхідно приймати не менше 20 м від крайнього водоводу, а в мокрих грунтах - не менше 50 м незалежно від діаметра.

З повагою,

Директор БСА [підпис] В.С.Бражник.

562-67-48

Друкарня видавництва «Варта». Зам. 9-242-99 р. т. 1000

ОДЕРЖАНО
"21" 05 1901 р.
Вх.№ 976-1-22
Бориспільська районна
державна адміністрація

АФОРИЗМ

Злодійство в Україні — це тяжка праця, адже конкуренція просто зашкалює.

зети, і їхні відповіді, здебільшого — відписки. Отож можемо підсобити новоявленим власникам з документами. Зокрема, поінформовані Бориспільська міжрайонна, Київська обласна і Генеральна прокуратури на чолі з тепер уже колишнім Генпрокурором В. Яремою. У курсі міліція — і Київської області, і Бориспільська. Ознайомлені начальник Держсільгоспінспекції в Київській області І. Чернявський, міністр екології і природних ресурсів І. Шевченко, голова Бориспільської РДА В. Гордієнко. Звичайно, у темі й Київоблзем, де до виділення ділянок на каналізації, схоже, мають безпосереднє відношення.

На нашу думку, можновладці повинні розділити відповідальність у разі обману ріелторами покупців і виникнення позаштатних ситуацій через можливе руйнування підземних комунікацій під час будівництва садового особняка.

Тим паче, складається враження, що дехто з посадових осіб зацікавлений у затягуванні розслідування, щоб продавці ділянок на неправомірно виділені на колекторі землі встигли знайти добропорядного покупця, від якого всі учасники угоди одержать свою вигоду.

А загалом, якщо розібратися, у важкі для країни часи земельний дерибан набув такого масового характеру, що загрожує національній безпеці.

Взяти хоча б цю каналізаційну історію. Адже справа, на відміну від колектора, лежить на поверхні. Усе просто. Махінатори від Держзему, схоже, в усі боки, де тільки заманеться, «нарізають» у Публічній кадастровій карті ділянки. Ріелтори торгують ними, немов гарячими пиріжками. А заангажовані правоохоронці цю «лавочку», не виключено, «кришують». Золота жила. Клондайк! Нарізай наділи та «впарюй» швидше! Нічого виробляти не треба, а гроші течуть рікою. Скільки мільйонів члени цієї бригади в такий спосіб «наколотили», поки в каналізацію не вперлися — могло б сказати слідство. Але хто ж у той бік почне копати, якщо всі при ділі?!

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ЗАКІНЧЕННЯ НА 16-Й СТОР.

Хто наживається на корупції, під час війни має прирівнюватися до мародера

МІЖ ІНШИМ

Сьогодні в державних структурах існує чітка тарифікація хабарів за послуги, що надаються громадянам. Про це під час круглого стола заявив голова Київської територіальної організації партії «Блок Петра Порошенка», а тепер уже перший заступник голови Київської облдержадміністрації Лев Парцхаладзе (на знімку). Захід відбувся в столиці, у прес-центрі Інформаційного агентства ЛІГА. Тема круглого столу звучала так: «STOP корупції в Київській області».

«Той, хто сьогодні наживається на корупції, під час війни, має прирівнюватися до мародера ... У нас корупція насправді існує у всіх сферах: і в медицині, і в освіті, і в тій же міліції, і в прокуратурі, у тендерах, і в закупівлях», — зазначив Лев Парцхаладзе.

За його словами, сьогодні в Київській області понад 160 тисяч угод при оформленні в Держагентстві лісових ресурсів, Держархбудінспекції та Держземагентстві відбуваються за корупційною схемою, тіньовий дохід якої досягає 200 мільйонів гривень щорічно. Від таких протиправних дій потерпають 160 тисяч людей, що проживають у Київській області, а це 10 відсотків населення регіону.

«За нашими оперативними даними, існує чітка тарифікація. Якщо ми візьмемо Держзем, то є табличка, у якій чітко зазначено тариф за сприяння. Щоб одержати довідку форми 6 — сто доларів, щоб підписати документ — двісті доларів, виписка — сто п'ятдесят доларів, внесення в базу даних земельної ділянки — від 30 до 100 доларів за сотку. Ці компанії працюють через тарифікаційну сітку. Якщо взяти Держреєстр, то щоб зареєструвати ділянку — від 200 до 1000 доларів, майно — від 3 доларів за метр», — додав Лев Парцхаладзе.

У свою чергу, народний депутат, заступник голови Комітету Верховної Ради з питань запобігання і протидії корупції Віктор Чумак *(на знімку внизу)* заявив, що найважливіше — подолати корупцію в правоохоронній і судовій системі. Адже «правоохоронна система України, яка формувалася ці 23 роки, існувала для двох цілей: тиснути на неугодних політиків і забирати конкуруючі бізнеси. Більше нічим правоохоронна система не займалася. За два роки я одержав у комітеті (з питань запобігання і протидії корупції) понад 10,5 тисячі звернень людей. Здебільшого — скарги на міліцію, прокуратуру й суди. Це свідчить про те, що в країні абсолютно відсутні нор-

мальна правоохоронна і судова системи, довіра громадян до держави, яка має гарантувати й забезпечувати справедливість».

З ПОШТИ

А може, бульдозером?!

Прочитали в № 8 «Голосу України» статтю «Річка без берегів». Ну й вирішили обуритися тим, що на Дніпрі відбувається вже не день, а місяці й роки...

Флора й фауна бездумно знищується. Ніхто не дотримується ні законів, ні Конституції.

Анархія. Роблять все, що заманеться: будують, де завгодно, вирубують ліси, річки гидотою заливають, огорожі всюди ставлять... Все логічно: немає порядку, контролю в країні. Хоча служби, які повинні за всім цим стежити, функціонують, зарплати одержують...

Ті маєтки-«хатинки» — вони що, зводилися за одну ніч? Або бетон укладався за день? Але, як до діла доходить, ніхто з контролюючих органів нічого не бачив і не чув.

Але ж хтось тим забудовникам давав дозволи на все те, що вони зробили? Будували, обгороджували, захоплювали... Що ж це за влада у нас така?..

Як пишуть у статті про «досвід» у Росії: підігнали бульдозери й всі ті «хатинки», які біля води, знесли, якщо вони самовільно побудовані. Начебто й не було. А у нас кишка тонка?.. Словом, амба — куди не кинь, усюди клин...

Так, нема чого сказати, «повезло» Україні із правителями? Як тут не сумувати за Союзом? Скільки заводів, фабрик, будинків, лікарень, шкіл, дитячих садків, піонерських таборів було побудовано. Безоплатно вчилися, лікувалися. Тоді суворо запитували з керівників: не вправився, крав, обдурив — партквиток на стіл, іди під суд! На день затримали виплати — покарання. А тепер по півроку зарплат не дають — і нічого!

ГУЛІНИ, СМАГІНИ та ін.

Шостка
Сумської області.

ДОСЛІВНО

«Впевнений, що за вашої підтримки ми разом зможемо зробити реальні кроки в подоланні корупції в державі, зміцнення законності та верховенства права», — заявив Віктор Шокін у сесійній залі під час надання народними депутатами згоди на його призначення на посаду Генерального прокурора.

Слідство зайшло в глухий кут

дають діючий колектор? Чи чиновники, які з якогось дива підписували їм документи? А може, контролюватиме і відповідатиме прокуратура, за потурання якої, схоже, відбуваються нині ці дії? Сумніваємося, бо зазвичай потім правоохоронці лише співчутливо хитають головами та знизують плечима. Шановні прокурори! Повірте, ми також обома руками за те, щоб жіночки, про яких ви так піклуєтеся, реалізували своє право на безоплатну приватизацію. Але ж не на діючому колекторі Бортницької станції аерації! Ні на хвилину не сумніваємося, що впливовості цих жіночок вистачить, аби не лише порозумітися з прокуратурою, а й знайти якихось «спеціалістів», які нададуть чергову послугу і підпишуть дозвільні документи на їхню користь. І не лише з приводу колектора. Зараз людям, котрі провадять такі оборудки (нерідко, на жаль, за підтримки земельних інстанцій і правоохоронних органів) та живуть за принципом «за гроші вирішується все», не складно роздобути потрібний папірець. Їм під силу підчищати, переписувати, якщо потрібно, знищувати документи. Але навіть з усіма їхніми грошима і зв'язками зсунути підземні комунікації вони не зможуть. Тож, шановні прокурори, керуймося не сумнівними дозволами, які роздобудуть жіночки! Якщо колектор обслуговує Бортницька станція аерації, то треба там взяти карти (якщо вже земельники цього не зробили), які вказують на місце розташування підземних комунікацій, і визначитися, де саме проходить колектор. Можливо, тоді стане очевидно, що на вищезгаданих ділянках навіть найвпливовіші жіночки не можуть зводити споруди.

До речі, спеціально для тих співробітників прокуратури, які вважають, що колектор придумали журналісти, наводимо витяг з листа, більш як 10-річної давності, який потрапив до редакції. Адресований він колишньому голові Бориспільської райдержадміністрації М. Музиці. Керівник Бортницької станції аерації Володимир Бражник (який, до речі, і зараз очолює БСА) звертає увагу тодішньої влади, що одним з садівничих товариств «не видержані відстані від комунікацій, що дозволили б нормально їх обслуговувати чи ремонтувати». Що відтоді змінилося? Невже з часом бетонні колекторні труби схудли, і можна ігнорувати такі нормативні відстані й наражати людей та їхнє майно на небезпеку? Але, схоже, дозвільні папірці, які десь вибігали жіночки, для прокуратури вагоміші. Втім, щоб остаточно розвіяти тіні сумніву в рядах правоохоронних органів щодо існування колектора та забезпечити їх додатковим фактичним матеріалом, наводимо витяг зі ще одного листа. Голова правління — генеральний директор «Київводоканалу» Андрій Білик на запит редакції передбачливо пише: «ПАТ «АК «Київводоканал» не здійснює (і не здійснював у минулому) зі своєї сторони погодження будь-яких проектів землеустрою щодо відведення земельних ділянок у охоронній зоні напірних колекторів Д=2500, а також не узгоджував приватним забудовникам проектів будівництва будівель та споруд у межах охоронної зони цих підземних каналізаційних колекторів». У підпорядкуванні «Київводоканалу» знаходиться Бортницька станція аерації, яка, як ми вже визначили, обслуговує колектор. То про які дозволи для жіночок розповідає прокуратура?

Втім, саме співробітники останньої вже давно могли б припинити захоплення земель на колекторі й поставити оптимістичну крапку в «каналізаційній справі». Та, схоже, приватні інтереси важать більше від закону.

ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО«АКЦІОНЕРНА КОМПАНІЯ
«КИЇВВОДОКАНАЛ»

вул. Лейпцизька, 1-а, м. Київ, 01015; телефон: 226-30-38, факс 254-32-61
розрахунковий рахунок № 26007004000434 в ЦВ ПАТ КБ «Хрещатик» у м. Києві, МФО 300670
Ідентифікаційний код за ЄДРПОУ 03327664

22.01.15 № 243/18
На № 570 від 18.12.14

ПАТ «АК «Київводоканал» не здійснює (і не здійснював у минулому) зі своєї сторони погодження будь-яких проектів землеустрою щодо відведення земельних ділянок у охоронній зоні напірних колекторів Д=2500, а також не узгоджував приватним забудовникам проектів будівництва будівель та споруд у межах охоронної зони цих підземних каналізаційних колекторів.

З повагою

Голова правління – генеральний директор А. О. Білик

ДПЗ 280-13-51

Шановні читачі!

Інтернет переповнено оголошеннями фірм, де пропонуються послуги з будь-яких земельних питань. Чи то операції, пов'язані з купівлею ділянки, чи підготовкою документів і проходженням їх через кабінети чиновників, чи зміною цільового призначення, оформленням права власності. За гроші гарантується повне сприяння у вирішенні всіх юридичних і «паперових» питань на будь-якому рівні державної влади. Є навіть розділи: «Представництво інтересів у державних органах влади».

Пропонуємо опитування серед читачів «Голосу України».

Що зроблять наші доблесні правоохоронці, побачивши таке оголошення:

а) негайно розпочнуть розслідування

б) воно їм треба!?

в) правоохоронці самі при ділі

г) ваш варіант відповіді.

Чекаємо на листи!

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, часом невеликий дощ, уночі — з мокрим снігом. Вітер змінних напрямків 5—7, місцями пориви 15—20 м/с. Температура вночі від 0 до 5 градусів тепла, у східних областях і на півночі Лівобережжя 1—6 морозу. Удень 4—9 вище нуля, у західних областях до 12, на Закарпатті й крайньому півдні 10—15 тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 24 ЛЮТОГО

1903. Пішов з життя Іван Терещенко — підприємець, благодійник (фінансово підтримував рисувальну школу Миколи Мурашка — перший спеціальний художній заклад в Києві). **1917.** Народилася Тетяна Яблонська — українська художниця-живописець, народний художник СРСР, Герой України (2001). **1997.** Президент України Л. Кучма підписав указ «Про Раду з питань мовної політики» і затвердив її персональний склад. **2000.** Відкрилася 1-ша Регіональна виставка-ярмарок наукових ідей і розробок учених вищих навчальних закладів і науковців галузевих та академічних науково-дослідних інститутів «Наука Харківщини-2000».

У НОМЕР

Ці документальні кадри залишаться навіки

У рамках творчого проекту «Фотолітопис Майдану. Революція Гідності» **(на знімку)**, презентованого у Києві в Укрінформі, вийшли друком перші три томи видання. Як зазначив один з його ініціаторів, народний депутат України, представник Президента в парламенті Степан Кубів **(на знімку)**, наразі продовжується робота над наступними двома книгами.

До першої частини ошатного видання увійшли світлини, що розповідають про студентський спротив режиму. Друга присвячена всім, хто понад 90 днів стояв у центрі столиці вдень і вночі, під кулями, протестуючи проти кримінальної влади і вимагаючи реальних змін у житті країни. Третя — Небесній Сотні.

Степан Кубів підкреслив, що фотокореспонденти, котрі перебували на барикадах, серед яких Сергій Харук, Володимир Тарасов, Павло Шаповал, Сергій Удака, Олександр Космач та інші, вже надали для книжки понад три тисячі знімків. Кожен з них, без перебільшення, — історичний, адже об'єктиви камер зафіксували подію, яка змінила хід історії. «Ці кадри, обличчя, ситуації, слова залишаться навіки», — сказав під час презентації трилогії заступник міністра культури Євген Нищук і підкреслив: «Важливо і те, що книга підготовлена вчасно, по гарячих слідах, бо все забувається».

До редколегії фотолітопису, окрім журналістів, фотокореспондентів і громадських активістів, увійшли родичі Героїв Небесної Сотні. Комендант Майдану Богдан Дубас, згадуючи найбільш значущі події тих днів, зазначив, що ми ще маємо записати історію кожного героя Революції Гідності, кожного її учасника. Треба випускати нові книжки, знімати фільми, писати поеми, ставити вистави про тих, хто своєю рішучістю змінив генетичний код народу.

Світлана ЧОРНА.

Фото Юрія ІЛЛЄНКА (Укрінформ).

«Приваблива» пропозиція

Продається діючий колектор Бортницької станції аерації! Прокуратура в курсі

Оголошення з сайту http://kiev.ko.olx.ua.

ПОЧАТОК НА 14-Й СТОР.

І ще. Виставлена на продаж начебто елітна ділянка з кадастровим номером 3220882600:04:002:1571, розташована ні в якому не Дарницькому районі столиці, як пишеться в інтернет-оголошенні, а на території Гнідинської сільради Бориспільського району Київської області. Але не в тому суть. Про діючий підземний колектор Бортницької станції аерації, на якому нині активно реалізуються під боком у правоохоронців та посадовців, здебільшого згадують у повені, коли є загроза підтоплення населених пунктів. Якщо люди, котрі купуватимуть ці ділянки, забудують колектор, як працівники станції отримають доступ для його ремонту та обслуговування? А припустімо таку перспективу: незабаром справа дійде до реконструкції колектора, якому минуло більш як півстоліття. Реанімуватимуть стратегічно важливий об'єкт за японський (про який так часто пишуть газети) чи якийсь інший кредит. Державі зараз байдуже, що ці землі бездумно продаються, та згодом доведеться їх викуповувати…

Чи можна назвати розумним такий підхід?

Валерій ДРУЖЕНКО.

Шило на мило

Передачею землі місцевим радам породжуємо новий виток корупції на гектарах

ПОЗИЦІЯ

Комітет Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин розглянув законопроект, згідно з яким, зокрема, землі за межами населених пунктів пропонується передати до відання сільських рад, та наполягає на його ухваленні у першому читанні.

Прибічники стверджують, що такий крок дасть можливість вирішувати земельні питання людям, яким гектари дійсно належать. Противники такого кроку стверджують — довіряючи сільським радам гектари, разом з повноваженнями передаємо усі ті проблеми, які виникли навколо цієї землі. І часто ці питання не можна пов'язати на місцевому рівні. До того ж корупції серед окремих сільських голів та депутатів теж не бракує.

Ось як прокоментував ситуацію з можливою передачею гектарів завідувач секретаріату Комітету Верховної Ради з питань запобігання і протидії корупції Юрій Сорочик (на знімку):

— Однозначно. Сільська рада не розв'яже ці проблеми. Передаючи землю від Держземагентства, усі фурункули, які там створилися, автоматично перейдуть на рівень сільрад. Нам кажуть, що там менше братимуть, і там важче брати… Вибачте, серед депутатів сільради може бути родина — двоюрідний брат, дядько… Це ж законом не забороняється. Друге, кворум: з 12 чоловік сільради зберуться семеро, приміром, шестеро з однієї родини… Шість проти одного проголосують і все, немає захисту інтересів громади. До того ж, чи багато знаєте громад, де кажуть: наш голова — вівці, рецепт, чи наша рада безгрішна… Безперечно, такі є… Але якщо з десяти тисяч сільських голів набереться хоча б сотня не зовсім чистих на руку, ми не можемо їм у цьому сприяти… Давайте вирішимо проблеми з Держземагентством, врахуємо інтереси ширше, ніж просто села, а всього району!

Звинувачують Держземагентство?… Якщо проблема в ньому одному, для чого у нас міліція? Для чого у нас органи прокуратури? Це зараз загальний наглядзабрано... Якщо таке погане Держземагентство і чиновник — то ви його замініть!

Люди, не давайте хабарів! А йдіть, заявляйте в правоохоронні органи: з мене вимагають 300 доларів. Почеплять на вас апаратуру — і здасте одного, другого, третього… І це буде відповідь…

На думку Юрій Сорочика, передавати додаткові гектари у відання сільрад передчасно ще й тому, що в країні точаться бойові дії. Частина держави анексована, частина — окупована. А ми збираємося дати право сільрадам розпоряджатися усіма землями й на цих територіях. Коли побачимо, що землю там розбазарили, почнемо змінювати правила гри. Але буде вже запізно — закон зворотної сили не має.

Перш ніж передати право на землю місцевим органам влади, необхідно провести адміністративно-територіальну реформу, чітко прописати у Земельному кодексі зміну цільового призначення землі з проведенням широкого обговорення за участю територіальних громад, а вже потім приступати до передачі повноважень.

І останнє. Дивує той факт, що, виявляється, основне завдання і функція депутатів сільських і селищних рад — це «дерибан» землі, а не представництво інтересів відповідної територіальної громади в межах повноважень, визначених Конституцією та законами України. Простежується бажання певної політичної сили «пропіаритися» перед майбутніми місцевими виборами і заробити максимальні дивіденди.

Розпитувала Галина КВІТКА.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Над номером працювали: Віталій СУДДЯ, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Анна ЛУКАНСЬКА.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2015 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 16 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 12 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 40 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 80000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua
Зам. 40132

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**
Сайт — www.golos.com.ua
Інформаційний портал – www.golosukraine.com

